

**CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE
INCLUZIVĂ „SPERANȚA” ZALĂU**

REVISTĂ ȘCOLARĂ

DIVERSITATE

ANUL IV, NR.1, IUNIE 2020

COLECTIVUL DE REDACȚIE

COORDONATORI:

Prof. psihopedagogie Specială **Pop Cristina-Florina**

Prof. psihopedagogie Specială **Becea Alexandra**

Prof. religie **Ciocmărean Ioan**

Prof. psihopedagogie Specială **Moșneag Florentina**

Prof. psihopedagogie Specială **Petrică Viorela**

Prof. psihopedagogie Specială **Pop Alina-Marcela**

Prof. psihopedagogie Specială **Pop Iulia Emanuela**

Prof. psihopedagogie Specială **Zaha Camelia**

ISSN 2457-693X

ISSN-L 2457-3922

Anul IV, Nr. 1, Iunie 2020

CUPRINS

I. ARTICOLE DE SPECIALITATE

Integrarea copiilor cu C.E.S. în învățământul de masă, <i>prof. Bene Floriana</i>	pag. 2
Bullying-ul, fenomen în creștere în școala românească, <i>prof. Zaha Camelia</i>	pag. 7
Jocul și copiii cu dizabilități, <i>prof. Pop Cristina Florina</i>	pag. 10
Importanța abordării ludice în activitățile educative din învățământul special, <i>prof. Petrice Viorela, prof. Becea Alexandra</i>	pag. 13
Indicații dinamice tactile, temporale în abordarea copiilor cu apraxie de vorbire, <i>prof. Antonela Chezan</i>	pag. 16
Ceea ce învăț azi, îmi va folosi mâine, <i>prof. Crișan Diana</i>	pag. 18
„Să nu faci niciodată pentru un copil ceea ce poate face și singur”, <i>prof. Costea Camelia</i>	pag. 23
Activitatea asistentului personal al copilului/persoanei cu dizabilități, <i>prof. Orban Luminița - Sorina</i>	pag. 26

II. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Nevoile copilului cu C.E.S., <i>prof. Lucza Eszter-Orsolya</i>	pag. 30
Practica comasată la agenții economici, <i>prof. Zaharie Liliana, prof. Becea Alexandra</i>	pag. 34
Creativitate și bun gust, <i>prof. de practică Liliana Zaharie</i>	pag. 36

III. ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE

„Caravana prieteniei”, <i>prof. Groza Florina, prof. Kaszta Angela</i>	pag. 37
„Săptămâna meseriilor”, <i>prof. Pop Onorica</i>	pag. 41

IV. ȘCOALA PE TIMP DE PANDEMIE

Școala prin Internet în contextul pandemiei, <i>prof. Becea Alexandra</i>	pag. 44
Școala în timp de pandemie, <i>prof. Petrice Viorela</i>	pag. 48

V. IMPLICAREA PĂRINȚILOR/TUTORILOR ÎN ACTIVITĂȚILE EDUCATIVE

Document sintetic de informare pentru părinți, <i>prof. Ciocmărean Ioan</i>	pag. 55
---	---------

VI. MESAJ PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI A XII-A PROFESIONALĂ, *prof. diriginte Ciocmărean Ioan*

pag. 58

I. ARTICOLE DE SPECIALITATE

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S. ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. de sprijin Bene Floriana

„Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...” Declarația de la Salamanca - Spania, 1994

Incluziunea = oricine, indiferent de deficiența sa sau de dificultățile pe care le întâmpină în învățare, trebuie tratat ca un membru al societății, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaționale, medicale și celelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societății.

Copiii cu cerințe educative speciale/cu risc sporit de vulnerabilitate:

- ✓ copiii migranților și rămași fără îngrijire părintească;
- ✓ copiii din familii numeroase și/sau monoparentale;
- ✓ copiii din familii cu nivel de trai scăzut;
- ✓ copiii care au fost/sunt supuși abuzurilor și exploatării;
- ✓ copiii cu dizabilități;
- ✓ copiii contaminați sau care trăiesc în familii afectate de HIV/SIDA;
- ✓ copiii cu comportament deviant și/sau în conflict cu legea.

Educația incluzivă:

- susține și confirmă că **toți copiii pot învăța** și au nevoie de o formă de sprijin pentru învățare;
- urmărește **să identifice și să minimizeze barierele învățării**;
- este **mai cuprinzătoare** decât educația formală obișnuită cuprinzând: educația pentru familie, pentru comunitate, alte oportunități de educație în afara școlii;
- presupune **schimbare de atitudini, comportamente, curriculum**, care să satisfacă diversitatea copiilor, inclusiv a celor cu C.E.S.;
- este un **proces dinamic**, care se dezvoltă continuu în funcție de cultură și context;
- este **parte a strategiei** de dezvoltare a unei societăți incluzive. (Vaida, T.)

Cum se realizează educația incluzivă?

- **Existența și aplicarea principiilor incluziunii:** principiul drepturilor egale, principiul nondiscriminării, principiul egalizării șanselor în educație, principiul centrării pe copil, principiul intervenției timpurii, principiul educației de bază pentru toți copiii, principiul asigurării serviciilor de sprijin, principiul cooperării și parteneriatului.
- **Punerea în aplicare a unei pedagogii incluzive,** o pedagogie a diversității, care conține în esența ei atributele de a fi: pedocentristă, progresistă, personalizată, optimistă, socială, o pedagogie a iubirii.
- **Elaborarea unui curriculum „incluziv”,** care să se definească prin flexibilitate și diversitate: curriculum-ul adaptat la nevoile copilului; diversitatea situațiilor de învățare și a materialelor suportive; metodologie didactică diversificată, interactivă, adecvată stilurilor și tipurilor de învățare diferite ale elevilor; diversitate în evaluare: forme, metode, instrumente.
- **Crearea și funcționarea unui sistem de servicii de sprijin** la toate nivelurile învățământului: asistență psihopedagogică (psiholog, logoped), asistență socială, medicală, sprijin în învățare (învățător/profesor de sprijin).

Forme ale integrării copiilor cu C.E.S. în școala românească

- **Cooperarea școlii obișnuite cu școala specială:** prima coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă.
- **Organizarea unei clase speciale în școala obișnuită:** copiii deficienți sunt integrați în școli de masă unde să intre în relație cu elevii obișnuți, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și al specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii.
- **Amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă:** profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este profesorul de sprijin care desfășoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școală cât și la orele de clasă, atunci când condițiile permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.
- **Modelul itinerant** favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, domiciliați la mică distanță de școală și sprijiniți de un profesor itinerant (specializat în munca la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel

participa la activitățile școlii respective.

- **Modelul comun** este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Aspecte importante ale procesului de integrare a copiilor cu C.E.S.

1. Depistarea copiilor cu C.E.S.

Exemple de caracteristici generale ale copiilor cu C.E.S.:

- hiperactivitate;
- slabă capacitate de a fi atent;
- orientare confuză în spațiu și timp;
- incapacitatea de a urmări instrucțiuni orale;
- poftă necontrolată de dulce/hipoglicemie;
- este ambidextru (după vârsta de 8 ani);
- inversează literele sau cuvintele;
- face frecvent greșeli de ortografie;
- prinde greu o minge și o lovește greu cu piciorul;
- nu poate sări coarda;
- dificultăți la încheierea nasturilor, la legarea șireturilor;
- mod defectuos de a ține creionul în mână;
- caligrafie mediocră;
- incapacitate de a sări;
- stângăcie;
- ezitări la coborârea scărilor;
- dificultăți de a sta într-un picior.

2. Documente necesare

- **Certificatul de expertiză și orientare școlară și profesională**

Familia trebuie să depună la Direcția Județeană de Asistență Socială și Protecția copilului o cerere prin care solicită evaluarea copilului în cadrul Serviciului de Evaluare Complexă de către Comisia de Protecție a Copilului. Aici i se vor solicita familiei unele investigații medicale având drept subiect copilul. Dovezile investigațiilor medicale vor face parte din dosarul pe care familia îl

va întocmi pentru Comisia de Evaluare care le va lua în considerare în demersul de diagnosticare și orientare a copilului.

Acest document este absolut necesar pentru a se putea solicita serviciile unui profesor de sprijin pentru copilul în cauză.

- **Planul de servicii personalizate (PSP)**

PSP conține informații biografice, tipuri de servicii (educaționale, sociale, medicale, psihologice etc.) de care va beneficia copilul, competențe, niveluri și dificultăți de realizare, scopuri și obiective ale învățării, aspecte de parteneriat cu părinții copilului, alți specialiști, comunitatea locală etc.

- **Planul de intervenție personalizat (PIP)**

În PIP se prevăd conținuturile, metodologiile de lucru, criteriile minimale de apreciere a progresului, a modalităților și instrumentelor de evaluare.

- **Derularea planului de intervenție**

Se precizează domeniul și scopul programului de intervenție, parametrul urmărit/tema/unitatea de învățare, obiectivele, secvențele educative/activitățile de învățare, perioada de timp, metode și mijloace didactice, metode și instrumente de evaluare.

- **Programul de înregistrare al copiilor cu CES prin realizarea unei baze de date specifice la nivelul școlii**

În cazul în care familia nu cooperează în vederea evaluării copilului cu C.E.S., școala poate cere o evaluare a Comisiei Interne de Evaluare Continuă din cadrul Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă. Această comisie face o evaluare doar la nivel educațional și nu eliberează Certificate de expertiză și orientare școlară/profesională. În baza acestei evaluări școala poate întocmi și aplica un plan de intervenție personalizată în cazul copilului evaluat.

3. Proiectarea curriculară în cazul copiilor cu C.E.S.

Există 6 principii ale proiectării curriculare în cazul copiilor cu C.E.S.:

- 1) accent pe ideile fundamentale;
- 2) utilizarea unor strategii didactice de bază;
- 3) asigurarea de suport intermediar în realizarea oricăror acțiuni;
- 4) integrarea strategică a cunoștințelor;
- 5) recapitularea obiectivă a acestora;
- 6) asigurarea unui fond primar de cunoștințe.

Această proiectare se face de către profesorul de sprijin în colaborare cu celelalte cadre didactice care predau la clasă, urmărindu-se formarea competențelor de bază de citit, scris, socotit, prin: recapitulare, conversație, lucru în grup și utilizarea de material intuitiv.

În cazul în care numărul copiilor cu C.E.S. reprezintă 10-15% din numărul elevilor clasei, atunci predarea se va realiza în parteneriat: învățător/profesor de specialitate și profesor de sprijin. Profesorul de sprijin poate desfășura și activități individuale cu elevul în afara clasei de elevi de 2-3 ori pe săptămână sau în afara orelor de curs. Ultimele două modalități sunt mai des utilizate, în detrimentul primei care este, de fapt, cea mai eficientă. Celelalte presupun excluderea copilului cu C.E.S. din grupul clasei și astfel principalul obiectiv al recuperării și ameliorării acestor copii, acela de a socializa, este eliminat. Ceea ce se urmărește nu este neapărat progresul intelectual al copilului cu C.E.S., cât progresul la nivel social și aptitudinal al acestuia.

În cazul în care într-o clasă există un copil cu C.E.S., în funcție de nivelul deficiențelor diagnosticate, se va diminua efectivul maxim al clasei cu 1-2 elevi.

4. Îndatoririle părinților copilului cu C.E.S.:

- să faciliteze evaluarea și diagnosticarea precoce a copiilor în vederea intervenției timpurii;
- să colaboreze cu școala în vederea integrării cu succes a copiilor în activitatea școlară:
 - schimb permanent de informații între școală și familie;
 - sprijin reciproc în elaborarea PSP și PIP;
 - participarea la activități de consiliere a părinților;
 - implicarea în organizarea unor activități extracurriculare;
- să acorde ajutor copiilor în pregătirea temelor;
- să se implice în organizarea timpului liber al copiilor, implicându-i în activități în aer liber, activități sportive, etc.

Bibliografie:

1. Asociația RENINCO România – „Ghid de predare-învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale”, <http://profesoriiineranti.files.wordpress.com/2013/01/ghid.pdf>
2. Coord. Horga, I., Jigău, M. (2009) - „Situția copiilor cu cerințe educative speciale incluși în învățământul de masă”, Institutul de Științe ale Educației, UNICEF, București, www.unicef.ro
3. Coord. din partea UNICEF Moldova Tomșa, S. și colab. (2011) - „Înțelege-mă, ascultă-mă ... Ghid pentru specialiștii din domeniul îngrijirii și protecției copilului” în cadrul proiectului „Consolidarea sistemului local de referire și dezvoltarea unui sistem integrat de servicii sociale”, implementat de Asociația SOMATO, în parteneriat cu Primăria Bălți și Institutul de Reforme Penale, cu suportul financiar al Reprezentanței UNICEF în Republica Moldova, Bălți
4. www.copil-speranta.ro

BULLYING-UL, FENOMEN ÎN CREȘTERE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. psihopedagogie specială Zaha Camelia

O problemă tot mai vizibilă în școlile din România este fenomenul „bullying”. La nivel european, țara noastră se situează pe locul 3 în clasamentul celor 42 de țări în care a fost investigat fenomenul, potrivit unui raport al Organizației Mondiale a Sănătății, informează Asociația „Salvați copiii”. Este un fenomen care afectează viitoarele generații și în care sunt implicați deopotrivă adolescenți, copii, părinți și profesori. Pentru a afla cum putem combate acest tip de comportament, am discutat cu un psiholog despre cauzele fenomenului, cum se pot implica adulții și care sunt tehnicile de apărare la care pot apela copiii atunci când sunt puși în situații incomode.

Ce înseamnă bullying?

Într-un interviu acordat edițiadedimineată.ro, psihologul Aura Maria Călin explică ce înseamnă conceptul de bullying: *„Reprezintă un comportament ostil manifestat intenționat și în mod repetat asupra aceleiași persoane, devenind victimă în raport cu agresorul. Apare un dezechilibru de forță, agresorul alegând persoane vulnerabile, timide asupra cărora își pot manifesta mai ușor puterea și autoritatea încercând de fapt să obțină apreciere și valorizare din partea altor colegi. Este totodată și o formă de abuz atât fizic: ciupit, îmbrâncit, tras de păr, stricarea obiectelor cuiva, închiderea cuiva într-o cameră cât și verbal și psihic: etichetare, umilire, amenințare, tachinare, izolarea cuiva din grup.*

O formă aparte de bullying este cyberbullying-ul, caz în care formele de bullying verbal și psihic se manifestă strict în mediul virtual prin publicarea online a unor poze fără acordul persoanei, postarea unor informații umilitoare, crearea unui profil fals”.

„Pentru o parte din copii, hărțuirea colegilor pare singura cale prin care pot primi atenția pe care și-o doresc”.

Întrebată care sunt cauzele fenomenului de bullying, psihologul oferă o prezentare a motivelor pentru care elevii hărțuiesc alți copii: *„Pentru o parte din copii și adolescenți bullying-ul reprezintă singura cale prin care pot primi atenția și popularitatea pe care și-o doresc, chiar dacă acest lucru se întâmplă într-un mod negativ punându-i pe ceilalți într-o poziție de inferioritate. Când cei slabi se supără temându-se de ei, agresorii se simt și mai puternici și continuă cu același comportament de intimidare. În general, ei nu sunt conștienți de efectele*

comportamentului lor și își motivează gesturile spunând că ceilalți i-au provocat. La adolescenți este prezentă o puternică nevoie de integrare putând apela la bullying pentru a fi validați și acceptați în grupul persoanelor cu cea mai mare popularitate. De obicei copiii imită modelele învățate în mediul familial și le aplică în alte medii cu scopul de a-și exprima frustrările. Nu e de mirare că în majoritatea cazurilor, istoricul de viață al agresorilor dar și al victimelor se derulează într-un cadru familiar agresiv cu violență fizică și/sau psihică”.

Bullying-ul, un fenomen în creștere în școlile din România

Bullying-ul este un fenomen în creștere în școala românească, potrivit unui studiu realizat de Asociația Salvați Copiii în 2016 care arată că 3 din 10 copii sunt amenințați cu bătaia de către colegi. Întrebată ce se poate face pentru a combate bullying-ul în unitățile școlare, psihologul face câteva sugestii: „Ar fi de mare ajutor ca programa școlară să stimuleze toleranța între copii, dezvoltarea unor relații de colaborare, dezvoltarea abilităților sociale și a empatiei. De asemenea, existența unui psiholog implicat în cât mai multe școli are un aport important în dezvoltarea personală a copiilor și joacă un rol important în stoparea fenomenului de bullying. Funcționează foarte bine metodele de predare informale precum jocul de rol, exerciții creative în grup prin care copiii să înțeleagă diada agresor-victimă și să conștientizeze efectele grave care pot apărea pe termen lung”.

„Orice victimă a bullying-ului are nevoie de sprijinul și înțelegerea adulților din jurul lui”.

Părinții și adulții implicați în viețile copiilor sunt foarte importanți, crede Aura. „Orice victimă a bullying-ului are nevoie de sprijinul și înțelegerea adulților din jurul lui fără a minimiza ceea ce simte sau întâmplările pe care le trăiește. Dacă în mediul școlar cadrele didactice sunt cele care sesizează bullying-ul, acasă părinții sunt cei care se pot conecta cu copiii lor pentru a comunica deschis despre viața lor interioară (emoții, temeri, dorințe) și exterioară (școală, prieteni, conflicte). Prin propriul mod de gestionare a conflictelor, părinții pot transmite mai departe copiilor înțelegere, blândețe și respect”, explică psihologul.

Tehnici pentru a răspunde hărțuirii

Întrebată cum poate răspunde un copil care este hărțuit, Aura prezintă o serie de modalități prin care victimele pot încerca să controleze situațiile neplăcute în care sunt puși: „Este nevoie ca victimele să înțeleagă că nu sunt permise astfel de comportamente iar adulții le poate ajuta să reacționeze adecvat și să facă față agresiunilor. Un copil care este agresat este recomandat să evite să plângă sau să răspundă la fel de agresiv întrucât își încurajează agresorii să continue. Prin jocuri de rol, activități și filme educative, victimele pot învăța cum să răspundă adecvat. În anumite cazuri, ignorarea agresorului și plecarea din situație poate fi o soluție atât timp cât este posibil acest lucru. Într-un mediu controlat în care este prezent un cadru

didactic funcționează mesajele comunicate asertiv pe un ton ferm «Nu-mi place când glumești pe seama greutății mele, aș prefera să încetezi». Folosirea ei într-un cadru fără reguli poate agrava situația deoarece agresorul observă emoțiile declanșate și continuă cu acel comportament asupra victimei. Răspunsul paradoxal este o tehnică prin care victima învață cum să schimbe valența cuvintelor primite de la agresor în favoarea sa. Agresorul rămâne confuz că nu a primit reacția de furie așteptată și se oprește. De exemplu, un copil face glume pe seama unui coleg și spune «ochelariștii». În această situație, poate răspunde politicos «mulțumesc că ai remarcat ochelarii mei»».

Psihologul este convins că aplicând aceste tehnici de apărare, copiii pot deveni stăpâni pe sine și pot schimba raportul de forțe în relația psihică cu agresorii. De altfel, aportul adulților și modul în care părinții și profesorii se implică în educația copiilor sunt esențiale, a ținut să sublinieze Aura Maria Călin.

Bibliografie:

1. <https://editiadedimineata.ro/fenomenul-bullying-tot-mai-raspandit-cum-putem-combate-hartuirea-si-violenta-din-scoli/>

JOCUL ȘI COPIII CU DIZABILITĂȚI

Prof. psihopedagogie specială Pop Cristina Florina

„Copilăria este ucenicia necesară vârstei mature, iar prin joc copilul își modelează propria sa statuie” J. Chateau

Copiii cu dizabilități au și ei aceleași trebuințe de bază în creștere și dezvoltare ca toți copiii: nevoia de afectivitate și securitate, de apreciere și întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate și independență. Acești copii au în același timp și anumite necesități particulare, specifice și individualizate. Ei sunt la rândul lor diferiți din punct de vedere al temperamentului, capacităților, motivației, chiar dacă prezintă același tip de dizabilitate.

Jocul ocupă un loc central în sistemul de educație al copiilor cu dizabilități, fiind vorba de activitate de bază în dezvoltarea psihică a copilului, în satisfacerea cerințelor vitale ale acestuia. Prin joc, copilul cu dizabilități își lărgeste și își îmbogățește sfera cognitivă, își conturează interesele, se îndreaptă spre o activitate socio-profesională, sporind afectivitatea și câmpul acțional, fantezia și investigația. Una dintre cele mai importante forme de manifestare a copilului este jocul.

În viața copilului jocul este o activitate deosebit de atrăgătoare care evoluează între ficțiunea pură și realitatea muncii (M. Debesse) și ne ajută să cunoaștem mai bine înclinațiile copilului, fiind cel mai bun turn de observație de unde putem avea o vedere de ansamblu asupra dezvoltării copilului, în întreaga sa complexitate: cognitiv, motor, afectiv, social, moral. Jocul, în general, este un element de neprețuit în dezvoltarea copiilor, indiferent de timp sau vârstă. Jocul oferă copiilor condiții inepuizabile de impresii care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață, formează și dezvoltă în mod direct capacități observative, iar în mod indirect, jocul creează o mai mare antrenare, competență, deprinderi active, mărește capacitatea de înțelegere a situațiilor complete, creează capacități de reținere, dar și de dozare a forțelor fizice și spiritual, dezvoltă caractere, deprinderi, înclinații, aspirații.

Ce este jocul pentru copil?

Pentru copil *„jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieții. Jocul este sintagma, atmosfera în care ființa sa psihologică poate să respire și, în consecință, poate să acționeze”* (Ed. Claparede). Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale. Un copil care nu știe să se joace, va fi un adult care nu va ști să gândească.

Jocul este un proces interdisciplinar, el încurajează toate tipurile de inteligență, conform teoriei inteligențelor multiple a lui H. Gardner: lingvistică, muzicală, logico-matematică, spațială, corporal-kinestezică, personală și socială.

Prin joc, copiii:

- învață noi elemente de vocabular numind obiectele în timpul jocului; caracteristicile acestora, relațiile dintre ele, utilizând structuri gramaticale, dezvoltându-și abilitatea de a susține o conversație;
- exprimă dorințe, negociază, împărtășesc idei, experiențe, imită aspecte din viața cotidiană;
- învață muzica prin intermediul jocurilor cu text și cânt, jocurilor cu acompaniament instrumental;

- își formează deprinderi matematice, construiesc, numără cuburi, obiecte, le compară, le sortează, le așează în spațiu;
- își dezvoltă abilități spațiale prin arte (desen, pictură, modelaj), prin jocurile de corespondență vizuală și pe baza realizării de semne vizuale;
- conștientizează propriile sentimente, gânduri;
- rezolvă situații problematice, găsește soluții pentru probleme reale;
- dobândesc abilități sociale îndeplinind diferite roluri sociale; învață să vadă lumea din perspectiva altor persoane, folosesc limbajul adecvat negocierii și rezolvării de probleme, colaborează și acceptă propuneri, idei etc.

Z. P. Dienes prezintă trei categorii de jocuri:

* **jocul explorator - manipulativ** este provocat de curiozitatea și acțiunea senzorio - motorie a copilului cu obiectele. Explorarea prin manipulare a obiectelor constituie o activitate elementară de cunoaștere și o primă experiență de organizare a stimulilor externi, care se reflectă pe plan psihic la nivelul organizării mentale.

* **jocul reprezentativ** va apărea de îndată ce „obiectele cu care se joacă copiii, încep să țină locul a ceea ce nu sunt. Activității i se adaugă încă o componentă și anume imaginația”. La acest nivel de organizare a jocului, s-a demonstrat existența unui mecanism de trecere de la realitatea concretă la cea mentală, al cărui rezultat este învățarea. Acest mecanism se bazează pe simboluri. Mecanismul acesta de comutare este, de fapt, funcția semiotică și exprimă gradul de organizare mentală. Formarea simbolurilor, fenomen demonstrat de J. Piaget, are o importanță deosebită în evoluția mentală a copilului.

***jocul cu reguli** - Primele forme ale categoriei „reguli” sunt constituite de legile de asemănare, deosebire, asamblare, succesiune, situare în spațiu, etc. Această categorie de joc-învățare este accesibilă în mod direct copiilor cu organizare mentală normală. Ei, jucându-se cu obiectele, „descoperă” aceste legități interne care corespund unor concepte sau noțiuni integratoare. Intervenția organizării mentale „pune ordine” în haosul realității prin instruirea unor categorii: gen, specii, clase, rezultate din experiența cu obiecte și cu sistemul de referințe logico-sociale - limbajul, procesul de învățare.

Jocul constituie formula fundamentală de dezvoltare a mecanismelor necesare socializării „eu”-lui. Jocul permite în primul rând perceperea „eu”-lui. Perceperea de sine se instituie ca rezultat al unei relații între mine și celălalt. Jocul duce la stabilirea unor asemenea relații. De aceea, copilul deficient mental învață prin joc, cum să intre în relații cu adulții și cu cei de aceeași vârstă, cum să se comporte într-o anumită împrejurare, într-un anumit mediu (strada, parcul, cinematograful, cabinetul medical etc). Jocurile de socializare ocupă un rol deosebit în educația acestor copii și contribuie direct la adaptarea și inerția lor în mediul social și profesional.

Jocurile vor trebui alese în acord cu tipul dizabilității copiilor și vor avea caracter recreațional, contribuind la redarea încrederii în propriile capacități și obținerea de performanțe superioare. Rolul jocului constă în faptul că el facilitează procesul de asimilare și consolidare a cunoștințelor, iar datorită caracterului său formativ, influențează dezvoltarea personalității copilului. A învăța prin joc înseamnă a învăța cu ușurință, deoarece o astfel de învățare dă sentimentul bucuriei și al succesului. Prin forma de învățare - joc se pot forma ușor deprinderi de autonomie personală, de învățare corectă a schemei corporale sau de orientare corectă în spațiu.

Bibliografie:

1. Chateau, J., (1972) - *Copilul și jocul*, Editura Didactică și Pedagogică, București;
2. Oprea, C.-L., (2003) - *Pedagogie - Alternative metodologice interactive*, București, Editura Universității din București;
3. Piaget, J., (1963) - *Psihologia inteligenței*, Ed. Științifică, București;
4. Sima, I.; Petruțiu, R.; Sima, M., (1998) - *Psihopedagogie*, vol. I. Editura Didactică și Pedagogică, București;
5. Verza, E.; Verza, F.-E., (2000) - *Psihologia vârștelor*, Editura Pro Humanitate, București;

IMPORTANȚA ABORDĂRII LUDICE ÎN ACTIVITĂȚILE EDUCATIVE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL

Prof. psihopedagogie specială Petrice Viorela
Prof. psihopedagogie specială Becea Alexandra

„Cu cât un copil a văzut și a înțeles mai mult, cu atât vrea el să vadă și să înțeleagă mai mult.”

(Jean Piaget)

Jean Piaget surprinde, prin intermediul acestor cuvinte, conceptul cel mai relevant care stă la baza procesului de învățare. Definită altfel, învățarea este procesul care determină o schimbare în cunoaștere și comportament. Nu orice schimbare este expresia învățării. Numai schimbările selective, permanente și orientate într-o direcție determinată pot fi considerate schimbări ale învățării. În sistemul educațional, procesul de învățământ este principalul subsistem în cadrul căruia se realizează instruirea și învățarea elevilor prin intermediul unei serii de activități proiectate, organizate și dirijate de către profesori, în conformitate cu anumite norme și principii didactice, într-un context metodic adecvat, apelând la resurse materiale și didactice potrivite. Pentru a ajunge, astfel, la finalitatea educațională dorită, atenția cade în mod deosebit asupra relației predare-învățare-evaluare.

În școlile speciale, procesul instructiv-educativ necesită mai multă atenție decât în mod obișnuit. Elevii cu cerințe educative speciale (CES) au nevoie de metode și mijloace cât mai interactive, mai captivante, cu scopul de a le păstra atenția și interesul pentru un timp cât mai îndelungat, de a spori interacțiunea dintre aceștia și a oferi ocazii cât mai facile și logice de accesare a informației. În funcție de gradul deficienței și capacitățile elevilor, se propun obiective cu un grad de specificitate ridicat și cu un grad scăzut de dificultate pentru activitățile instructiv-educative desfășurate.

Una dintre cele mai utilizate și mai eficiente metode de predare în contextul învățământului special este *jocul didactic*. În afara faptului că această metodă de predare transformă învățarea într-o activitate plăcută și antrenantă, jocul didactic își aduce contribuția la educarea elevilor, deoarece în contextul explorării, descoperirii, identificării unor strategii/soluții în diverse situații, se mobilizează și se dezvoltă o serie de capacități ale elevilor, precum: spiritul de inițiativă, creativitatea, spontaneitatea, îndrăzneala, atenția, răbdarea, etc.

Mai specific, prin joc, copiii:

➤ **Învăț să rezolve probleme**

Joaca este considerată „ocupația” copiilor, sinonimă cu învățarea, vehiculul prin care aceștia dobândesc cunoștințe și aptitudini noi, motiv pentru care trebuie să fie parte integrantă din educația copilului. Prin intermediul jocurilor pe care le practică, cei mici învață cum să rezolve problemele cu care se confruntă. De exemplu, cum să suplinească lipsa unei piese de lego dreptunghiulare cu două piese pătrate.

➤ ***Dezvoltă comportamentul social***

Joaca le permite copiilor să comunice idei și să îi înțeleagă pe ceilalți prin intermediul interacțiunilor sociale pavând drumul către relații sociale puternice. Acest lucru se întâmplă deoarece, de cele mai multe ori, joaca și jocurile sunt interactive și îi învață pe copii să împartă, să respecte reguli sau să se pună de acord cu privire la rolurile pe care fiecare le deține în cadrul jocului. Astfel, ei ajung să se cunoască și să dezvolte relații de prietenie mult mai ușor. În plus, în grup, totul este mai distractiv.

➤ ***Sporesc dezvoltarea fizică***

Pentru o dezvoltare armonioasă, copiii au nevoie să se joace, să exploreze și să se miște cât mai mult. Nu trebuie să uităm că o minte sănătoasă are nevoie și de un corp sănătos. Jocul fizic susține dezvoltarea, coordonarea, controlul și conștientizarea corpului. Mai mult, prin joacă, copiii dezvoltă sentimentul de sine, ajung să își cunoască limitele, învață să fie curajoși și să își controleze impulsurile. Astfel, copiii care petrec mult timp cu activități fizice ajung să își cunoască bine corpul și capacitățile.

➤ ***Stimulează autocontrolul***

Prin joc, copiii învață să respecte regulile sociale, să coopereze cu ceilalți în mod voluntar și să se implice în activități alături de alți copii. Joaca este cea mai bună modalitate de a învăța să respecte și dorințele celorlalte persoane, fie adulte, fie copii.

➤ ***Își îmbunătățesc concentrarea, nivelul de atenție și memoria***

Jocurile presupun implicare, de cele mai multe ori, combinând angajamentul fizic, mental și verbal. În timp ce se joacă, atenția celor mici este direcționată către activitatea desfășurată. Ei își creează un univers propriu. Astfel, prin joacă, nivelul de atenție și concentrare este antrenat.

➤ ***Își dezvoltă gândirea matematică***

Jocul și învățarea prin joacă susțin, de asemenea, gândirea matematică. Educația timpurie clădește fundația micului matematician. Trei categorii de activități matematice se dezvoltă prin intermediul jocurilor: explorarea modelelor și a formelor spațiale, compararea mărimii a două sau mai multe elemente, precum și enumerarea și cuantificarea.

➤ ***Reduc stresul***

Dacă privim copiii în timp ce se joacă, vom observa că în jurul lor se creează un univers magic, un univers de povești. Chiar dacă jocurile îi provoacă, starea generală este de relaxare, multe zâmbete și chicoteli. Acest lucru se datorează caracterului natural și spontan al jocului. Cei mici se implică de dragul satisfacției pe care o obțin în timp ce desfășoară activitatea, fără a avea o motivație extrinsecă sau a aștepta vreun rezultat.

Cu alte cuvinte, jocul este o activitate prin care sunt stimulate o serie de procese cognitive și abilități, creând oportunități inedite și specifice de dezvoltare a unor arii elementare pentru copii, indiferent de vârstă.

Bibliografie:

1. Negovan, V., (2001) - *Psihologia învățării: Forme, strategii și stil*, Ediția III, revizuită, Ed. Universitară
2. 30. nov. 2015, *Suport de curs: Teoria și metodologia cercetării*, D.P.P.D., Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca
3. <https://cis01.central.ucv.ro/DPPD/Procesul%20de%20invatamant%20ca%20relatie%20predare19%20martie-manolescumanoale.pdf>
4. <http://www.educativ.info/licee/met1.html>
5. <https://first7.ro/blog/beneficiile-jocului-in-educatia-timpurie>
6. <http://subiecte.citatepedia.ro/despre.php?s=jocuri>

INDICAȚII DINAMICE TACTILE, TEMPORALE ÎN ABORDAREA COPILOR CU APRAXIE DE VORBIRE - DTTC- (Dynamic tactile, temporal cueing)

Prof. logoped Antonela Chezan

Apraxia de vorbire este o tulburare de tip neurologic, se referă la afectarea abilităților de a executa anumite mișcări necesare în vorbire, deși intenția există. DTTC, Indicații dinamice tactile, temporale este o metodă specială de abordare a tulburării apraxice, moderate și severe, o metodă bazată pe dezvoltarea motricității fonoarticulatorie, cu scopul îmbunătățirii activității cerebrale implicate în planificarea și programarea mișcărilor de mobilitate necesare vorbirii. În DTTC logopedul selectează cuvinte specifice pentru a contura mișcările necesare vorbirii. DTTC se referă la dezvoltarea acurateții mișcărilor necesare producției verbale.

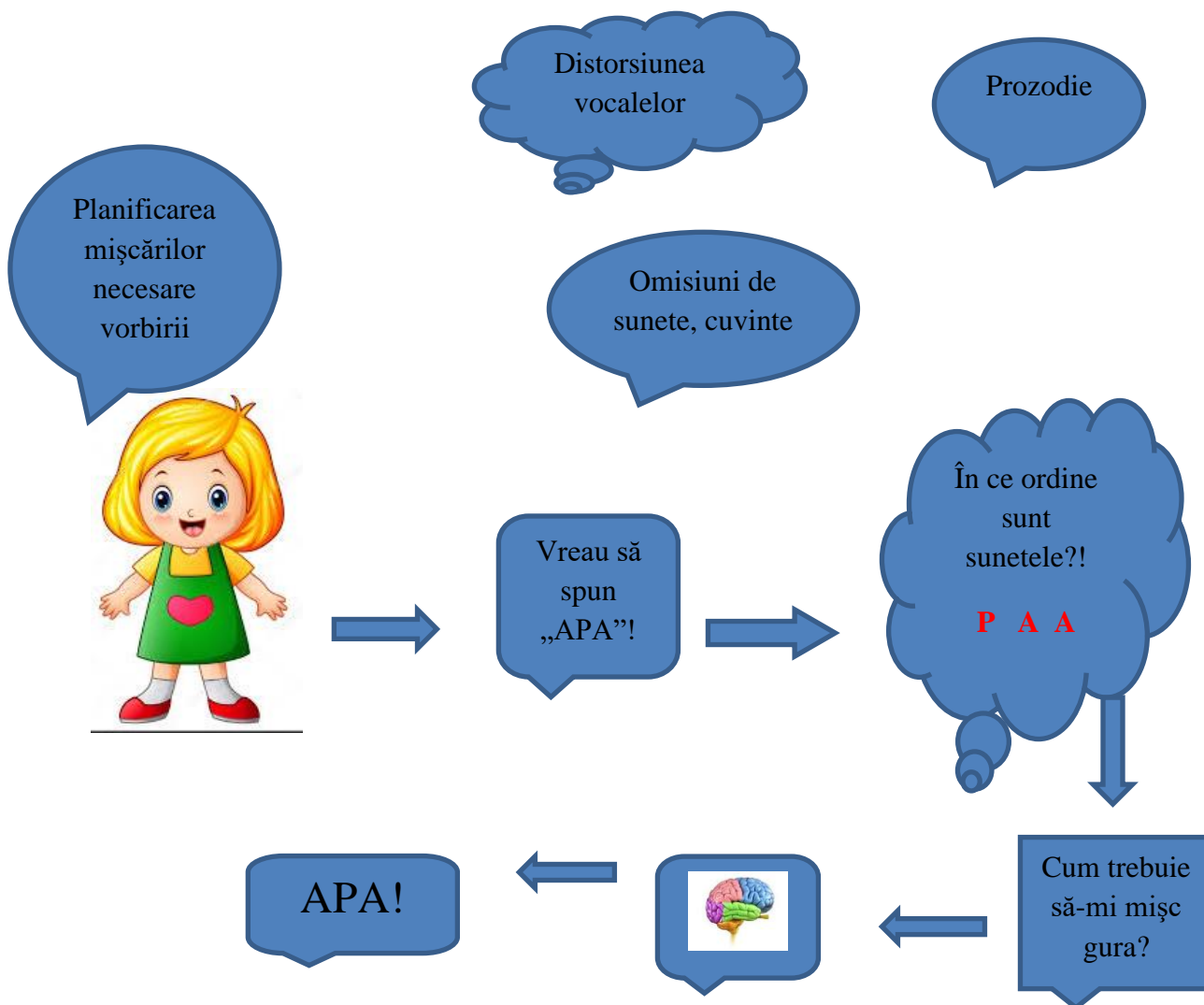
DTTC diferă de alt tratament al apraxiei prin următoarele:

- Cuvintele țintă sunt individualizate pentru fiecare pacient, nu există liste de cuvinte sau imagini folosite ca rutină în acest tip de terapie. În urma unei evaluări minuțioase, logopedul alege pattern-uri de mișcări ale vorbirii, cuvinte funcționale, relevante pentru subiect.
- Logopedul folosește mișcări, metode ajutătoare care sugerează sunetele, cuvintele țintite: pronunțarea lentă a cuvintelor, pronunțarea cuvintelor în unison cu pacientul, modelarea mișcărilor gurii în pronunția anumitor cuvinte, toate acestea fiind individualizate.
- Metodele ajutătoare sunt dinamice, sunt oferite mai multe metode pentru a reuși pronunția cuvintelor, sunt eliminate discret aceste metode pe măsură ce pacientul își îmbunătățește producțiile verbale. Metodele sunt folosite pentru evitarea frustrării și pentru formarea deprinderilor verbale necesare.
- Mișcările vorbirii, nu sunetele separate, sunt urmărite în terapie, se lucrează inițial pe vocale, prozodie, inflexiuni, ritmul vorbirii.
- Ședințele de terapie sunt structurate pentru a oferi practică frecventă, exersarea deprinderilor motorii necesare vorbirii fiind decisivă în activitatea persoanelor cu apraxie de limbaj.

Zece semne și simptome timpurii ale copiilor cu apraxie de vorbire

1. Sunete inițiale, silabe directe, emisii verbale reduse.
2. Diversitate fonetică limitată.
3. Greșeli de pronunție diferite.
4. Creșterea numărului de erori, creșterea dificultății în pronunția cuvintelor cu mai multe silabe.
5. Omisiuni de sunete, deformarea silabei inițiale a cuvintelor.
6. Erori, distorsionări vocalice.
7. Încercări verbale, numeroase nereușite.
8. Pierderea unor producții verbale asimilate.
9. Dificultatea producțiilor verbale intenționale în raport cu răspunsuri automatizate.
10. Predominanța folosirii unor forme verbale, silabice simple.

Apraxia verbală la copii

Bibliografie

1. <https://www.asha.org/PRPSpecificTopic.aspx?folderid=8589935338§ion=Treatment>

CEEĂ CE ÎNVĂȚ AZI, ÎMI VA FOLOSI MĂINE

Prof. educator Crișan Diana

PARTICULARITAȚI ALE VÂRSTEI PREȘCOLARE ÎN CONTEXTUL EDUCAȚIEI COPILOR CU CES

În ansamblul său, perioada preșcolară este o perioadă de intensă dezvoltare psihică. Presiunea mediului socio-cultural, absorbția copilului în instituțiile preșcolare, solicitările din familie conduc la dezvoltarea unei mari varietăți de conduite menite să sporească toate capacitățile adaptative ale copilului preșcolar.

Devin active sau se potențează o serie de contradicții care sporesc dinamica acestei vârste: contradicțiile dintre solicitările externe și posibilitățile interne, contradicția dintre cerințele interne (dorințe, aspirații, interese) și posibilitățile de a fi satisfăcute.

Aceste contradicții constituie puncte de plecare pentru dezvoltarea explozivă a comportamentelor, a conduitelor sociale diferențiate, a unei multitudini de modalități acționale și rezolutive, a dobândirii de abilități necesare viitoarei școlarizării, a capacităților comunicativ-relaționale.

Desigur, în evoluția sa, perioada preșcolară nu este omogenă, lineară, ci dimpotrivă, atât în plan longitudinal (de la preșcolăritatea mică până la cea mare), cât și în plan orizontal (diferite dimensiuni ale personalității infantile nefiind armonios relaționate) asistăm la unele desincronizări, disonanțe specifice acestei vârste precum: instabilitatea psihomotorie, dilatarea realității subiective în defavoarea realității obiective, labilitatea emoțional-afectivă, negativismul infantil, etc.

Unele din aceste manifestări ne-ar putea face să credem că avem de-a face cu un copil cu CES, de aceea trebuie să studiem continuu toate aspectele dezvoltării copilului, în special acuitatea vizuală și auditivă, precum și diverși alți factori afectivi, după cum, e la fel de necesar să avem o strânsă colaborare cu familia.

PARTICULARITĂȚI ALE COPILOR CU CES

Copiii cu dizabilități intelectuale au în general aptitudini scăzute în toate domeniile, în schimb, cei cu dificultăți de învățare nu au dificultăți decât în anumite domenii.

Dificultățile copiilor cu CES pot fi împărțite în trei categorii, în funcție de **percepția vizual-spațială, de limbaj și de atenție.**

Iată unele caracteristici ale copiilor cu CES:

- deseori ei sunt speriați de colectivitate, dar colegii îi pot ajuta să depășească această teamă;

- este posibil să înțeleagă informațiile, dar sunt incapabili să răspundă la întrebări. Ei au capacitatea de a înțelege, dar le lipsește aceea de a reda cele știute.

Uneori sunt copleșiți de sarcinile pe care trebuie să le execute. Ei pot ști cum să rezolve o problemă, dar nu o pot rezolva practic.

În ceea ce urmează voi prezenta unele dintre caracteristicile generale ce pot indica o dificultate de învățare:

- hiperactivitate;
- slabă capacitate de a fi atent;
- orientare confuză în spațiu și timp;
- incapacitate de a urmări instrucțiunile orale;
- prinde greu o minge și o lovește greu cu piciorul;
- nu poate sări coarda;
- dificultăți la încheierea nasturilor;
- dificultăți la legarea șireturilor;
- mod defectuos de a ține creionul în mână;
- mers dificil;
- incapacitate de a sări;
- ezitări la coborârea scărilor;
- dificultăți în a sta într-un picior.

CRITERII ALE INTEGRĂRII COPIILOR CU CES

Integrarea copiilor cu CES în grădinițele obișnuite nu este benefică pentru toți copiii cu cerințe speciale, ea se prezintă ca alternativă, alături de alte posibilități, dar nicidecum ca formă care să înlocuiască integral sistemul de învățământ special desfășurat în unitățile școlare de profil.

Ca alternativă, integrarea devine real oportună și benefică pentru copiii cu cerințe speciale atunci când se pune în aplicare la o **vârstă** cât mai mică a acestora. Pe măsura înaintării în vârstă și prin participarea continuă la regimul instituțional special se realizează o adecvare a integrării în limitele acestui mediu și în mai mică măsură o integrare la comunitate. Desprinderea târzie din cadrul instituțional special, după asimilarea prealabilă a structurilor relaționale din limitele acestuia și integrarea ulterioară în formulele școlare obișnuite nu mai poate avea aceleași șanse de reușită. Din acest motiv realizarea integrării copiilor cu cerințe speciale începând cu grădinița are darul de a asigura cele mai mari șanse de acces ulterior la viața comunității.

În afară de criteriul **vârstă**, un element nu mai puțin important care trebuie avut în vedere îl reprezintă **tipul și nivelul dizabilității**. Astfel, copiii cu dizabilitate motorie ușoară sau cu o hipoacuzie se integrează mult mai bine în rețeaua învățământului obișnuit decât cei cu dizabilitate

mentală de nivel mediu, de pildă. Asta nu înseamnă, câtuși de puțin că o categorie sau alta de copii cu cerințe speciale trebuie să fie considerați apriori neintegrabili într-o formă alternativă față de cea instituțională tradițională. Important este ca ei să fie evaluați psihopedagogic și medical în mod adecvat și, pe baza concluziilor, să se stabilească forma de învățământ în cadrul căreia, aceștia pot să se dezvolte cel mai bine.

În sfârșit, un al treilea element fundamental care trebuie avut în vedere îl reprezintă **modul practic de integrare**: fie unul sau mai mulți copii cu cerințe speciale integrați într-o grupă sau clasă obișnuită, fie o grupă sau clasă care să funcționeze ca unitate structurală în cadrul unei instituții de învățământ obișnuite.

MODALITĂȚI DE INTEGRARE A PREȘCOLARILOR CU CES ÎN GRĂDINIȚELE DE MASĂ

La începutul anului școlar mi-am propus să desfășor cu elevii un proiect de educație pentru sănătate în scopul de a le dezvolta deprinderi de autonomie personală. Programul zilnic era același pentru toți copiii, iar ceea ce este de remarcat, se referă la faptul că cei doi copii cu CES nu au fost marginalizați și nici nu au făcut obiectul unor aprecieri defavorabile vizavi de dizabilitatea lor, dimpotrivă, au fost încurajați și sprijiniți de către ceilalți copii, iar împreună și sub directa orientare a mea și-au dezvoltat abilitățile corespunzătoare vârstei.

Un alt aspect deosebit de important pe care l-am observat, constă în realizarea transferului de abilități de la copiii din școala de masă la cei cu probleme speciale pe parcursul activităților în comun (deprinderile motrice la educația fizică pentru copilul cu probleme endocrine și deprinderile de coordonare oculomotorie, mânăuirea pensulei, a creioanelor, realizarea unor lucrări estetice pentru copilul hiperactiv.

În cele ce urmează, voi prezenta desfășurarea proiectului de educație pentru sănătate cu titlul „*CEEĂ CE ÎNVĂȚ AZI, ÎMI VA FOLOSI MĂINE*”.

Vârsta preșcolară se caracterizează în mare măsură prin dependența față de adulți. Ca să obțină independență în activitățile uzuale zilnice, copiii au nevoie de autonomie personală în sensul satisfacerii unor cerințe elementare cum ar fi: îmbrăcatul, dezbrăcatul, așezarea hainelor în cuier, igiena mâinilor, a nasului, a corpului în general, servirea mesei, păstrarea igienei în locul în care-și desfășoară activitatea, păstrarea igienei hainelor, a încălțăminteii, păstrarea curățeniei și a ordinii la vestiar, la colțul cu jucării, la colțul rechizite. Necesitatea formării deprinderilor de autonomie personală la preșcolari este evidentă încă din primele zile de grădiniță pentru a se putea adapta programului de activități instructiv-educative. La începutul anului școlar când am lansat proiectul, mi-am propus să realizez deprinderi de autonomie personală care să ducă la independența copiilor în proporție de 50%, evident aici incluzându-i și pe cei doi copii cu CES.

Pentru început, am luat legătura cu părinții copiilor cărora le-am comunicat ce urmează să obținem la finalul acestui proiect, cu medicii de familie.

Evaluarea am desfășurat-o astfel: teste de evaluare inițială, continuă și finală, fișe de observație asupra participării la activități a copiilor, fișe cu grafice ale progresului, chestionare, fotografii, albume, programe distractive, exerciții practice, concursuri.

Am programat pașii de lucru astfel:

Pasul 1 - Formarea grupului țintă, evaluarea inițială, consemnarea rezultatelor, prelucrarea acestora, alcătuirea echipei de lucru

Pasul 2 - Întâlnire cu părinții copiilor, medicul pediatru, asistenta medicală - săptămânal

Pasul 3 - În programul educativ-opțional - desfășurarea acțiunilor de învățare a unor poezii, cântece, dramatizări, concursuri între subgrupe - săptămânal

Pasul 4 - Mediatizarea activității prin vizite la alte grădinițe din oraș, la diferite obiective cultural-economice din oraș - lunar

Pasul 5 - Distribuie de material publicitar adecvat - lunar

Pasul 6 - Mediatizarea, valorificarea rezultatelor printr-o activitate comună cu Grădinița „Ion Creangă” Zalău

Pasul 7- Evaluarea proiectului, distribuie de fluturași cu chipurile copiilor îmbrăcați cu tricouri pe care este scris sloganul „CEEAA CE ÎNVĂȚ AZI, ÎMI VA FOLOSI MÂINE”.

Cu ajutorul copiilor am compus un „**IMN AL COPIILOR INDEPENDENȚI**”:

Dimineața veseli ne sculăm
Și pe dinți cu grijă ne spălăm
Pe mânuțe și pe ochișori
Ca să fim frumoși și sănătoși

La grădiniță noi plecăm apoi
Veselia este iar în toi
Hai să ordonăm hăinuțele
Să așezăm ghetuțele!

Avem jucării în dulăpioare,
Pixuri și creioane-n cutioare
Scriem, desenăm și ne jucăm
Ordinea mereu păstrăm!

Iată ora zece a sosit
Toți copiii la masă au venit
Ei mănâncă, nu vorbesc
Și pe jos nu murdăresc!

Ziua de azi a trecut în zbor
Ne-am jucat și-am învățat cu spor
CEEAA CE ÎNVĂȚ ACUM
MĂ DUCE PE UN DRUM BUN!!!

La finalul proiectului am constatat că 24 de copii din cei 27 au realizat obiectivele propuse în proporție de 85%, iar ceilalți 3 copii, printre care și cei doi cu CES au realizat obiectivele în proporție de 60%, ceea ce înseamnă că am realizat toate obiectivele propuse.

În **concluzie**, consider că este necesar pentru copiii cu CES o atenție a celor din jur - părinți, prieteni, cadre didactice, pentru a-i integra pe aceștia în grădinițele de masă. Formula aceasta trebuie încurajată, deoarece, atâta timp cât se respectă cerințele minimale de integrare, ea devine real operantă.

Bibliografie:

1. Nicola, I., (1994) - *Pedagogie*, Editura Didactică și Pedagogică, București
2. Organizația „Salvați Copiii”,(1991), dosar educativ: *Și noi avem drepturi*, București
3. Tiberiu R., (1997) - *Dialogul Familial Editura Didactică și Pedagogică*, București
4. Sacaleros G., (2007) - *Integrarea copiilor cu cerințe speciale în grădinițele obișnuite*, Revista Învățământul Preșcolar nr.3-4 2007, Compania „Coresi” S.A. București

„SĂ NU FACI NICIODATĂ PENTRU UN COPIL CEEA CE POATE FACE ȘI SINGUR”

Prof. de sprijin Costea Camelia

Maria Montessori, prima femeie medic din Italia, a observat comportamentul copilului și a înțeles cum trebuie îndrumată dezvoltarea inteligenței și a personalității sale.

Geniul Mariei Montessori este bazat pe solide cunoștințe științifice care au călăuzit-o spre elaborarea unei noi metode pedagogice, dând naștere unei revoluții în lumea educațională. Potrivit principiilor Montessori, copiilor nu li se aplică pedepse, dar nici nu li se oferă recompense. Se consideră că singura recompensă de care are nevoie copilul este mulțumirea de sine din faptul că a realizat un lucru bun și corect, bazându-se pe propriile lui puteri. „*Să nu faci niciodată pentru copil ceea ce poate face singur*” a fost sfatul pe care l-a dat pentru părinți și pedagogi.

Dr. Montessori a considerat că, pentru ca un copil să facă cele mai productive alegeri și să își exercite controlul asupra alegerilor făcute, mediul înconjurător trebuie să fie special proiectat astfel încât să stimuleze o activitate constructivă din partea acestuia.

Fiind una dintre modalitățile prin care acest mediu este pregătit, ordinea facilitează concentrarea și dorința copilului de a alege. Bunul simț sugerează că este mult mai ușor să alegi obiectul dorit atunci când alternativele sunt aranjate într-o manieră ordonată.

Copiii de la 0 la 6 ani sunt înzestrați cu un spirit absorbant care le permite să rețină senzațiile percepute în mediul lor. Ei trec prin perioade senzitive, pe parcursul cărora își canalizează toată energia pentru dobândirea unei aptitudini anume. Aceste perioade sunt tranzitorii, iar dacă nu este stimulat la momentul potrivit, copilul pierde ocazia de a învăța și va trebui să depună un efort mai mare pentru a dobândi o deprindere pe care ar fi putut-o căpăta cu ușurință. Pentru a se forma, copilul este capabil să asimileze ceea ce îi oferă mediul înconjurător în momentul care îi convine cel mai mult.

Materialele Montessori îi ajută pe copii să facă alegerea dorită prin faptul că acestea sunt expuse pe rafturi aflate la o înălțime potrivită vârstei, pe mese sau pe covorașe (când le utilizează alți copii). Astfel, este foarte ușor pentru copil să ia materialele de pe rafturi, să le utilizeze pentru un timp și apoi să le pună la loc, pe când, în clasele tradiționale, materialele sunt de cele mai multe ori închise în dulapuri și profesorul este cel care controlează când și cum urmează să fie utilizate.

O altă modalitate prin care mediul ajută copilul și îi facilitează alegerea și controlul asupra activității dorite, este dimensiunea mobilei. Aceasta constă în scaune și mese din lemn care sunt create special pentru copii și care pot fi mutate acolo unde dorește fiecare copil să își desfășoare activitatea, locurile nefiind prestabilite (acum un lucru obișnuit în grădinițe, se pare că este rodul inovației).

Clasa Montessori este aranjată pe „zone”, de obicei delimitate de dulăpioare cu rafturi joase. Fiecare „zonă” conține materiale specifice subiectelor respective (artă, muzică, matematică, limbă, știință, etc.)

Materialele de pe rafturi au ca scop atragerea interesului copilului și acumularea cunoștințelor prin utilizarea repetată. Cele mai multe sunt făcute din lemn, vopsite în culori primare sau culori care atrag interesul copilului (ex. turnul roz). Fiecare material are un scop bine determinat și este de dorit ca să fie utilizat exclusiv în acel scop. Utilizarea corectă a acestor materiale este de natură să promoveze o mai bună înțelegere a unui anumit concept. Când se constată că materialele nu sunt utilizate conform destinației lor, educatorii repetă lecțiile. De asemenea, curriculum-ul Montessori este extrem de bine structurat. Materialele care formează curriculum-ul sunt prezentate în secvență ierarhică, existând și o legătură complexă cu materialele din diferite alte zone ale aceluiași curriculum.

Educatorul nu se amestecă niciodată atunci când un copil e concentrat, și nu intervine decât dacă a constatat că acesta are nevoie de ajutor, nu știe ce să facă, sau îi deranjează pe ceilalți colegi. Ajutorul pe care un educator Montessori îl oferă copilului, este întotdeauna extrem de limitat - atât cât să se asigure că acesta a ieșit din impas. Copilul nu este corectat atunci când greșește. Se consideră că încă nu a ajuns să stăpânească suficient conceptul respectiv iar materialul va fi strâns și reluat cu alt prilej, după o lecție individuală, ori după o anumită perioadă de timp. Educatorul Montessori nu pedepsește copiii niciodată dar nici nu le oferă recompense. Se consideră că singura recompensă de care are nevoie un copil este cea provenită din mulțumirea de sine, din faptul că a realizat un lucru bun și corect, bazându-se pe propriile lui puteri.

În cazul în care, un copil îi deranjează pe colegii lui sau se comportă într-un mod care afectează armonia și ordinea din clasă, acesta va fi luat de către educator și dus într-un loc retras de ceilalți copii. I se va asigura jocul favorit, dar va fi lipsit de libertatea de a se deplasa prin clasă după voința proprie. Educatorul va veni din când în când și îi va adresa cuvinte blânde, de simpatie sau ajutor, în cazul în care are nevoie. Se consideră că lipsa libertății de mișcare și tratarea copilului ca pe un bolnav este suficientă pentru a-l face să înțeleagă că a greșit.

„În loc să încercăm să-l cucerim din interior și să-l direcționăm ca pe un suflet uman, întotdeauna ne-am dorit să dominăm copilul prin forță, prin impunerea unor legi externe. În acest mod, copiii au trăit pe lângă noi fără să ajungem să fim capabili de a-i înțelege vreodată. Dar dacă dăm la o parte toată artificialitatea cu care i-am învăluit și toată violența cu care, proteste, am încercat să-i disciplinăm, ei ni se vor arăta nouă în toată frumusețea firii lor copilărești, cu o gentilețe și drăgălășenie absolută.”

Dr. Montessori a observat cum copiii prosperă atunci când li se oferă libertatea într-un mediu propice nevoilor lor. După o perioadă de intensă concentrare și lucru cu materiale care le stârnesc interesul, copiii dau dovadă de vitalitate și mulțumire de sine. Concentrându-se la o activitate liber aleasă, neîntreruptă, copiii ajung la auto-disciplină și pace interioară. Dr. Montessori a denumit acest proces „normalizare” și este citat ca fiind „cel mai important rezultat al muncii noastre”.

Nu ar trebui niciodată să facem pentru copii ceea ce pot face ei singuri. Este o problemă foarte serioasă pe care trebuie să o avem în vedere, pentru că altfel, ne și obosim, pierdem și timp, dar cel mai grav, ne facem rău și nouă și copiilor.

Rezumând, putem spune că pedagogia Montessori prezintă următoarele caracteristici specifice:

- 1) respectarea personalității copilului, care este un individ unic și irepetabil;
- 2) în loc să înlăturăm obstacolele ce stau în calea copilului, îl ajutăm să le depășească;

- 3) copilul este ajutat să-și dezvolte voința, acordându-i-se libertate asupra hotărârilor sale, este îndrumat să gândească și să acționeze independent;
- 4) copilul învață cel mai bine atunci când i se dă posibilitatea să aleagă și să descopere într-un mod propriu, direct, nemediat, căci cadrul didactic nu mai este considerat sursa tuturor învățăturilor;
- 5) copilului îi este respectat propriul ritm de învățare, deoarece el nu se dorește doar să învețe, în general, ci să învețe ceva anume, într-un anumit moment dat;
- 6) copilul este îndrumat spre autodisciplină, autoeducare și aplicarea celor învățate direct, nemediat;
- 7) copilul este încurajat mereu să ia decizii proprii, pe care să le respecte.

Bibliografie:

1. Montessori, M., (1949) - „*Mintea absorbantă*”, Editura CEDC, București;
2. Montessori, M., (1969) - „*Metoda Montessori*”, Editura CEDC, București;
3. Montessori, M., (1936) - „*Copilul ființă divină dar neînțeleasă*”, Editura Casa Românească, București.

ACTIVITATEA ASISTENTULUI PERSONAL AL COPILULUI/PERSOANEI CU DIZABILITĂȚI

Prof. psihopedagog Luminița-Sorina Orban

Persoanele și copiii cu handicap grav au dreptul prin lege la un asistent personal.

1. Rolul și atribuțiile asistentului personal

Asistentul personal este „persoana care supraveghează, acordă asistență și îngrijire copilului sau adultului cu handicap grav” (conf. Legii 519/2002 pentru aprobarea O.U. G. nr.12, art.31).

Asistentul personal are următoarele atribuții fundamentale:

- A. Să îngrijească persoana cu handicap;
- B. Să-i asigure condiții de viață în siguranță;
- C. Să asigure o bună comunicare cu persoana cu handicap și să ușureze comunicarea dintre aceasta și ceilalți membri ai familiei ori ai societății (după nevoi);
- D. Să pună în aplicare programul de recuperare, de îmbunătățire a stării de handicap ori de prevenire a înrăutățirii acestei stări (după caz);
- E. Să asigure dezvoltarea capacităților de autoîngrijire și autoservire ale persoanei cu handicap;
- F. Să încurajeze și să susțină activitatea persoanei cu handicap (mișcare, joc, muncă);
- G. Să asigure participarea persoanei cu handicap la viața propriei familii;
- H. Să asigure participarea persoanei cu handicap la viața din localitatea în care trăiește, asemenea oricărui om obișnuit;
- I. Să contribuie la educația copilului cu handicap.

Recunoașterea valorii persoanei cu handicap

Persoana cu handicap este o ființă umană asemeni tuturor celorlalte, care are nevoi și dureri, bucurii și speranțe – adică are aceleași simțăminte omenești și valoare umană egală cu a celor din jur. Asistentul personal va recunoaște valoarea persoanei cu handicap prin:

- Tratarea cu respect a persoanei cu handicap pe care o are în îngrijire;

- Consultarea sa, pe cât posibil, în toate problemele care o privesc: programul unei zile, cumpărături, locurile în care se vor deplasa ș.a.
- Respectarea și îndeplinirea cerințelor pe care le exprimă: de a vedea o anumită persoană, de a căpăta un lucru al său.
- Asigurarea libertății personale în viața de zi cu zi.

Asigurarea dreptului la intimitate

- Asigurarea dreptului la intimitate. Persoana cu handicap are dreptul să nu fie privită, dacă așa dorește când se dezbracă sau este dezbrăcată, să i se bată la ușă când cineva intră în cameră.
- Asigurarea dreptului de a avea propriile lucruri strict personale: săpun, pieptene, prosop personal, caiet de amintiri, album cu poze de familie, diplome, ș.a.
- Acces la propriile documente (certificat de naștere, buletin, acte de identitate, diplome, premii, ș.a.)
- Asigurarea unei camere pentru persoana cu handicap pe care o va aranja și decora după cum dorește. Dacă condițiile familiei nu permit ca persoana/copilul cu handicap să aibă propria cameră, ea va avea în jurul patului propriul colț, cu un dulap în care-și va ține hainele și alte lucruri personale. Persoana cu handicap trebuie să știe unde se află toate lucrurile care-i aparțin.

Protejarea vieții și sănătății

- Protejarea de pericole, asigurarea vieții și supraviețuirii persoanei cu handicap trebuie să reprezinte grija permanentă a asistentului personal.
- Asistentul personal, în tot ceea ce întreprinde, trebuie să se asigure că acțiunea, fapta respectivă nu va dăuna persoanei pe care o are în grijă, și chiar dacă nu-i aduce un folos sau o ușurare cel puțin nu-i va dăuna.
- Asistentul personal nu va divulga secretele încredințate de persoana cu handicap și nu va comunica altora date despre boală, deficiență.
- Asistentul personal se va consulta cu medicul de familie în toate problemele privind alimentația, utilizarea protezei (unde este cazul), mișcările pe care le exersează persoana/copilul cu handicap. Va sesiza medicul și/sau familia la cel mai mic semn de îmbolnăvire.

Consultarea familiei

Asistentul personal va consulta familia și va menține relații de bună înțelegere cu toți membrii familiei! Aceași regulă va fi respectată dacă asistentul personal este membru al familiei.

2. Îngrijirea persoanei/copilului cu handicap

A îngriji o persoană cu handicap înseamnă a-i asigura tot ce are nevoie zilnic un om pentru a trăi și a nu se îmbolnăvi: apă și aer curate, ocrotire față de pericole, mâncare regulată și potrivită, menținerea igienei personale, cameră și pat îngrijite, temperatură coresunzătoare (nici prea cald, nici prea frig, îmbrăcăminte și încălțăminte potrivite).

Hrănirea

- Hrănirea corectă este importantă pentru viața persoanei/copilului cu handicap, pentru starea lor sufletească, pentru restabilirea lor fizică, pentru creșterea și dezvoltarea copilului cu handicap. Asistentul personal are atribuția de a asigura alimentația zilnică, corectă și la timp a persoanei cu handicap. El va ajuta persoana/copilul cu handicap să mănânce, să bea apă regulat, asigurând condițiile ca niciun accident să nu se producă în timpul servirii mesei (de exemplu: înecarea cu alimente, opărirea cu supă fierbinte, ș.a.). De asemenea, servirea mesei trebuie să fie un prilej pentru ca adultul sau copilul cu handicap să învețe (sau să reînvețe), să se servească singur (autoservească), să mănânce cu cât mai puțin ajutor posibil din partea asistentului personal.
- Asistentul personal și familia vor avea grijă ca alimentele consumate de persoana cu handicap să conțină tot ceea ce este necesar pentru sănătatea acestuia.
- Asistentul personal va avea grijă ca adultul sau copilul cu handicap să consume la timp apa atât de necesară organismului sau alte lichide. Un om obișnuit consumă 1,5-2 l de lichid/zi.
- Locul unde mănâncă persoana cu handicap trebuie ales ținând cont de situația lui, îndeosebi de necesitatea de a fi în mijlocul familiei, împreună cu ceilalți. Servirea mesei împreună cu familia are o importanță deosebită pentru dezvoltarea copilului.
- Asistentul personal va servi persoana/copilul cu handicap dacă aceștia nu o pot face singuri.
- Dacă pot fi hrănite cu toate tacâmurile (lingură, furculiță) i se va da mâncarea cu tacâmul corespunzător. Unele persoane nu pot fi hrănite decât cu lingurița. Asistentul trebuie să servească lichidele din vase umplute pe jumătate.

- Asistentul trebuie să aibă răbdare, să nu grăbească persoana care mănâncă. Îmbucăturile vor fi mici. La copii, este foarte important să se treacă de la folosirea linguriței, la folosirea celorlalte tacâmuri. Copilul, dacă handicapul permite, trebuie învățat să mănânce singur. Supravegherea persoanei/a copilului cu handicap în timpul mesei este necesară întotdeauna.

Asigurarea igienei. Igiena se asigură prin:

- Spălarea mâinilor și a feței. Mâinile se vor spăla cu apă și săpun de mai multe ori pe zi, obligatoriu, înainte de mese sau gustări.
- Spălarea dinților se va realiza după fiecare masă sau cel puțin dimineața și seara, la culcare.
- Copilul mic va fi învățat să se spele pe mâini, să repete mișcările pe care le face asistentul.
- Se va folosi săpunul lichid în cazul copilului cu deficiențe care afectează mâinile.

Reguli privind comunicarea. Asistentul personal trebuie:

- Să vorbească rar, în propoziții scurte.
- Să pronunțe clar, fiecare cuvânt.
- Să privească persoana în ochi și mențină contactul privirilor, zâmbitor, nu încruntat
- Să se aplece la nivelul persoanei. În cazul copiilor, aceștia pot fi ridicați, cu grijă, la nivelul asistentului personal.
- Să înceapă și să încheie conversațiile cu un zâmbet.
- Să asculte cu răbdare tot ce spune persoana îngrijită. Să repete cele spuse. Să dea semne că a înțeles tot ce i s-a comunicat.

Bibliografie:

1. Bandilă, A., Crețu, V., Hâncu, V. - *Cartea asistentului personal - Secretariatul de stat pentru persoanele cu handicap*

II. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

NEVOILE COPILULUI CU C.E.S.

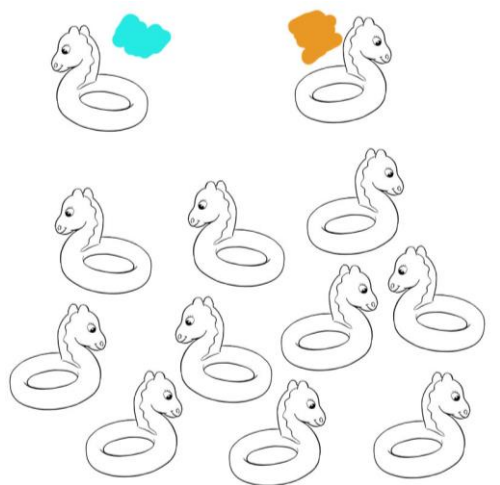
Prof. de sprijin Lucza Eszter-Orsolya

1. Lateralitate

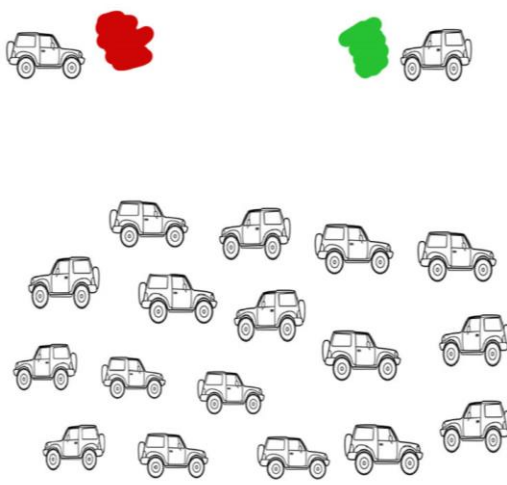
Lateralitatea este dominanța funcțională a unuia dintre organele analoage perechi (mâini, picioare, ochi, etc.), o preaciziție importantă în procesul de dezvoltare pe toate planurile.

Tulburările de lateralitate, fie că vorbim despre o lateralitate indecisă între dreapta/stânga sau o lateralitate întârziată, au consecințe pe toate planurile dezvoltării: *fiziologic* (enurezis, roaderea unghiilor sau strabism), *motric* (instabilitate, ticuri, neîndemânare, hiperexcitabilitate manuală), *cognitiv* (lentoare generală, dislexie, disortografie, bâlbâială, scris în oglindă) și *emoțional* (emotivitate, timiditate sau agresivitate).

★ Încercuiește sau colorează obiectele îndreptate spre dreapta cu portocaliu și pe cele îndreptate pe partea stângă cu albastru.

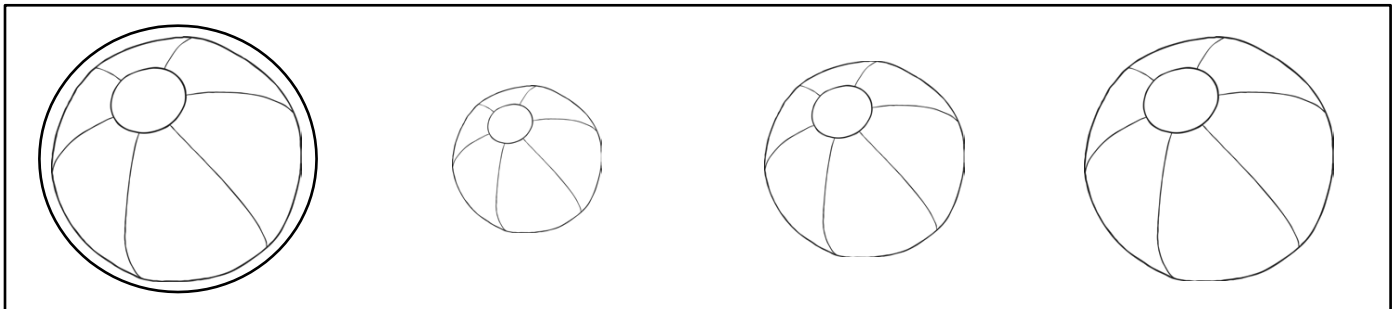
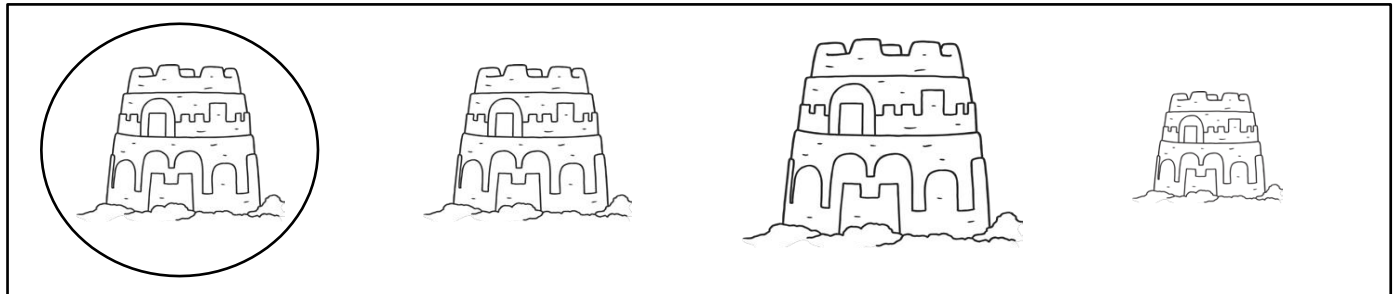
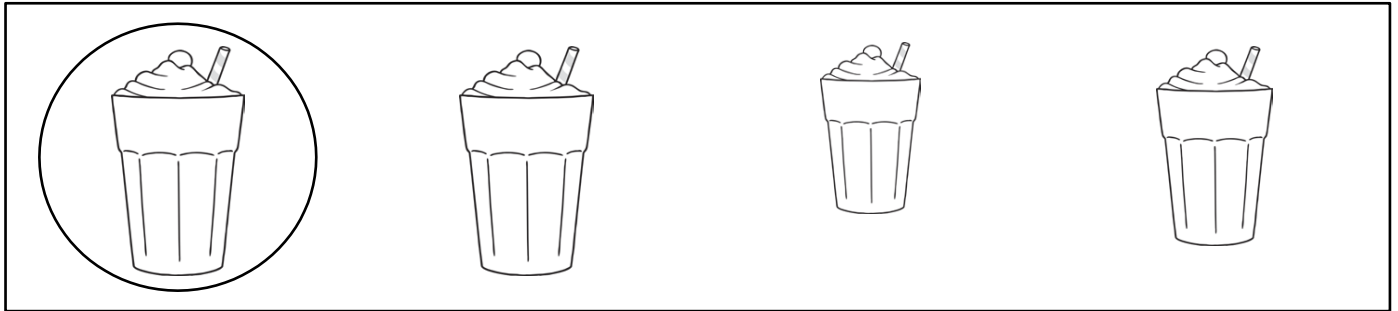
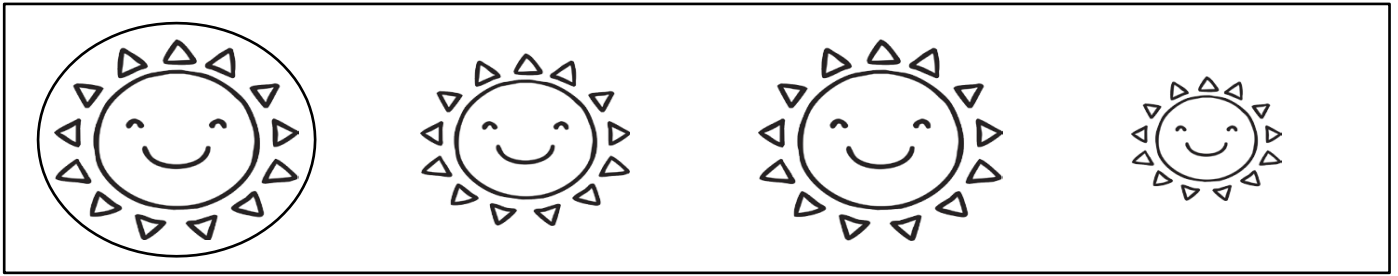
★ Încercuiește sau colorează mașinuțele îndreptate spre dreapta cu roșu și pe cele îndreptate pe partea stângă cu verde.

2. Activități de punere în corespondență

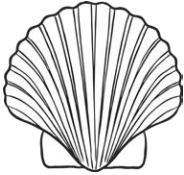

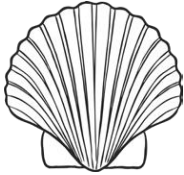

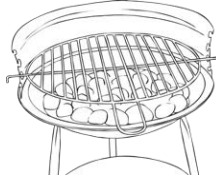

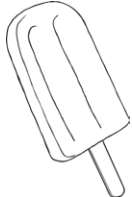
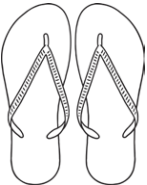
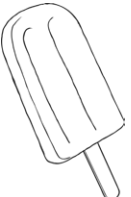
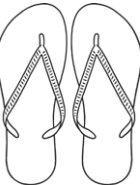
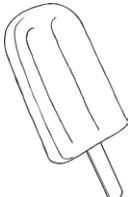
Încercuiește imaginea care are aceeași mărime cu prima.

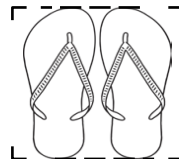
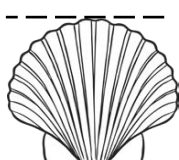
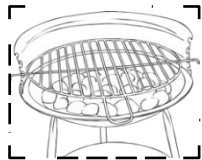

3. Serialitate

Capacitatea de seriare este un element cheie în procesul de însușire a citit-scrisului. În momentul în care copilul scrie după dictare el este nevoit să-și autodicteze elementele propozițiilor și a cuvintelor păstrând ordinea corectă a lor. Fără această ordine propozițiile, cuvintele își pierd sensul.

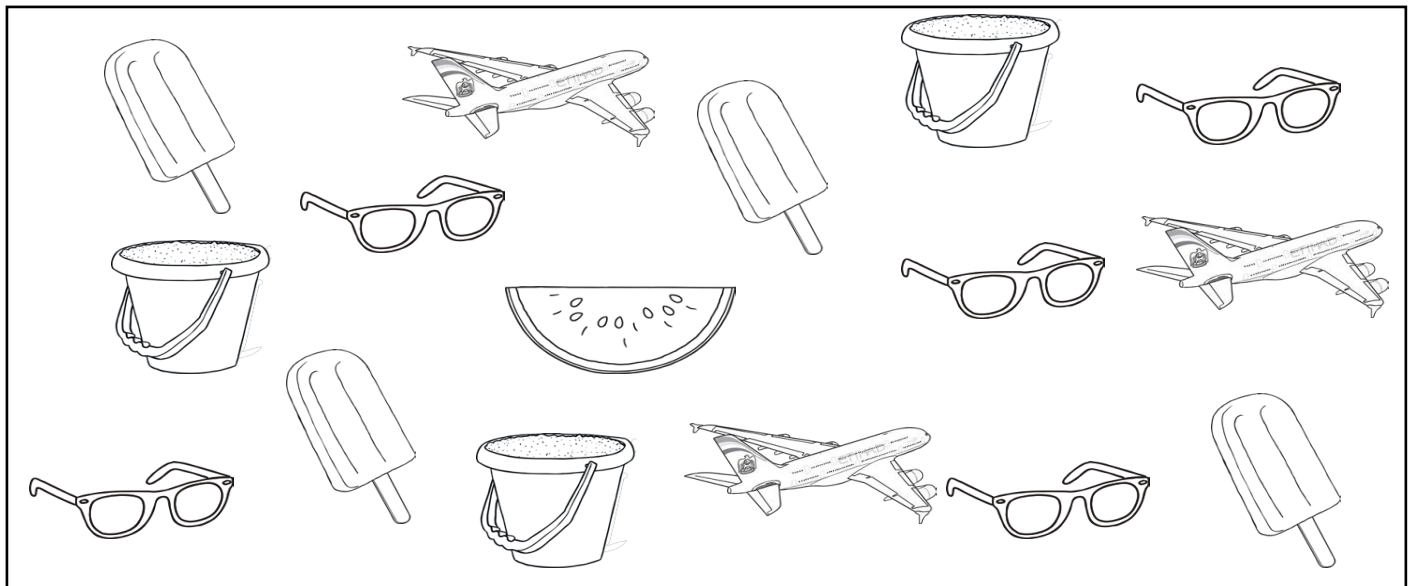
				
				
				
				
				

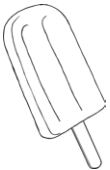

Decupează și lipește imaginea potrivită în fiecare șir logic.

4. Recunoașterea numerelor

Numără obiectele din chenar și colorează diagrama! De exemplu: numărăm avioanele 1, 2, 3. Avem 3 avioane. Vom căuta imaginea avionului în tabelul alăturat și colorăm al treilea pătrățel.

					
1					
2					
3					
4					
5					

Bibliografie

1. <https://lightpsiho.com/2018/10/31/lateralitatea-si-tulburarile-de-lateralitate/>
2. <https://logoludens.wordpress.com/preachizitii-2/serialitate/>

PRACTICA COMASATĂ LA AGENȚII ECONOMICI

Prof. de practică Liliana Zaharie
Prof. psihopedagogie specială Becea Alexandra

1. S.C. MODA S.A. Zalău

În perioada stagiilor de practică comasată, sub îndrumarea profesorului de practică, elevii clasei a XI-a au identificat utilajele moderne din secțiile de croitorie, au primit indicații și au efectuat lucrări practice sub supraveghere, formându-și deprinderi practice de muncă. S-au familiarizat cu atmosfera de lucru din cadrul partenerilor noștri de practică-agenții economici de profil pentru o integrare mai ușoară într-un loc de muncă. Suntem mândri de ei!

2. În vizită la agenții economici de profil

S.C. Silvania S.A. și S.C. ANGAR SRL Cehu Silvaniei

-Activitate de documentare profesională și de socializare-

În perioada stagiilor de practică comasată, a clasei a XI-a, în data de 06.11.2019 cei 13 elevi ai claselor a VIII-a, a IX-a, a X-a și a XI-a învățământ profesional au fost protagoniștii acestei frumoase activități. Profesorii organizatori și însoțitori au fost: *director prof. Pop Cristina Florina, prof. Zaharie Liliana și prof. Becea Alexandra*. Pentru o bună desfășurare a activităților și-au adus aportul și diriginții claselor a VIII-a, d-na prof. Petrice Viorela, a IX-a prof. Zaha Camelia și dl. diriginte al clasei a XII-a, prof. Ioan Ciocmărean.

Obiectivele propuse și atinse ale acestei activități au fost:

- cunoașterea de către elevi a celor două firme de tricotaje, firme de prestigiu din județ;
- vizualizarea de către elevi a întregului flux tehnologic de la materia primă-firul, la produsele finite-produse tricotate;
- procurarea de material didactic, necesar desfășurării orelor de instruire practică;
- socializarea elevilor din cele trei clase și integrarea în comunitate.

Activitatea s-a desfășurat într-o atmosferă relaxantă și destinsă, pe parcursul traseului elevii au cântat și au jucat jocul „Fazan”. În timpul vizitelor la cele două firme elevii au adresat întrebări, au primit răspunsuri atât de la profesorul de practică Zaharie Liliana cât și de la ghizii din partea celor două fabrici.

Pentru concluzionarea celor vizitate, întregul grup la întoarcere a făcut un mic popas la Cabana „Trei Brazi”, unde au luat masa.

Elevii au fost foarte încântați, manifestându-și dorința de a mai participa la astfel de activități.

= CREATIVITATE ȘI BUN GUST =
-Clasa a XI - a Învățământ profesional special-
An școlar 2019-2020

Prof. de practică Zaharie Liliana

„Cu ei ne mândrim”, cu elevii clasei a XI-a, care, în cadrul orelor de instruire practică curentă și comasată și-au adus aportul formându-și deprinderi practice și astfel au realizat o serie de produse de design vestimentar, produse tradiționale și produse handmade punându-le în valoare în cadrul activităților extracurriculare realizate în cadrul școlii noastre. Felicitări dragilor pentru tot efortul depus! Rezultatul străduinței voastre îl reliefăm în câteva imagini sugestive.

III. ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE

„CARAVANA PRIETENIEI”

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

AN ȘCOLAR 2019–2020

Prof. psihopedagogie specială Groza Florina
Prof. educator Kaszta Angela

În cadrul proiectului de parteneriat educațional „CARAVANA PRIETENIEI” am realizat importanța nevoilor acestor copii speciali „școala trebuie să devină școală pentru toți”, că toți copiii și cei preșcolari trebuie să învețe împreună indiferent de dificultățile pe care le întâmpină și de diferențele dintre ei, că întotdeauna avem de învățat de la semenii noștri. Sunt copii care trăiesc într-o lume a lor, copii cu cerințe educative speciale (C.E.S.), copii care au nevoie de o îngrijire specială, adaptată nevoilor lor.

Copiii au nevoie de sprijin și îndrumare la educație, recuperare, recompensare, reabilitare și integrare, adaptate posibilităților proprii, în vederea dezvoltării personalității. Am dorit să fim alături de acești copii, să-i facem să înțeleagă cât este de important să cunoască alți copii din alte școli și să descopere deprinderile și abilitățile pe care le are fiecare. Noi am urmărit ce frumos s-au înțeles unii cu alții indiferent de deficiențele pe care le au, curiozitatea de care au dat dovadă și bucuria de a lucra împreună activitățile desfășurate la grupă.

Dorința noastră a fost ca acești copii să rămână cu o amintire plăcută, să conștientizeze cât este de importantă prietenia și activitățile desfășurate cu acești copii. Copiii au fost bucuroși pentru că au cunoscut alți copii și că au petrecut timp împreună, jocurile la care au participat au fost distractive și au rămas impresionați de împodobirea bradului de Crăciun. La finalul activității am colindat împreună, iar unii dintre ei au recitat câte o poezie dedicată Crăciunului. Ne-am bucurat mult că am avut ocazia să petrecem timpul cu acești copii speciali.

COPIII TREBUIE IUBIȚI AȘA CUM SUNT EI !!!

În cadrul activității desfășurate cu tema: „Expoziție - Iarna pe uliță”

Locul desfășurării: Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Speranța” Zalău

„SĂPTĂMÂNA MESERIILOR”

Prof. Pop Onorica, maistru instructor

La Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Speranța” Zalău s-a desfășurat joi, 21 februarie 2020, activitatea „Săptămâna meseriilor”. Având ca slogan îndemnul „Alege învățământul profesional!”, manifestarea face parte din calendarul de promovare a învățământului profesional și reprezintă activitatea de popularizare a ofertei educaționale a școlii pentru anul școlar 2020 - 2021. Acțiunea a fost deosebit de complexă, elevii școlii desfășurând activități practice demonstrative pe ateliere de lucru și pe centre de interes. Cadrele didactice au amenajat sala de expoziție cu lucrările realizate de elevi în cadrul orelor de instruire practică și în cadrul cercurilor aplicative. Vizitatorii și beneficiarii direcți ai activității au fost elevii claselor a VIII-a de la Școala Gimnazială „Aurelia și Lazăr Cosma” Treznea, reprezentată prin director, prof. Tara Elena și elevii de la Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Speranța” Zalău, reprezentat prin director, prof. Pop Cristina-Florina.

Mesajul central transmis elevilor a fost acela că selectarea unei cariere de succes înseamnă în primul rând capacitatea de a alege din marea diversitate a alternativelor, acea traiectorie profesională care li se potrivește cel mai bine. Iată de ce, dezvoltarea competențelor de management al propriei cariere reprezintă o cerință imperativă în educarea tinerelor generații în contextul schimbărilor tot mai rapide survenite în plan socio-economic. Din partea școlii gazdă și-au adus o contribuție deosebită colectivul de profesori și maiștri instructori pentru calificarea de Confeccioner

produse textile, învățământul profesional, pentru care școala deține acreditare. De asemenea, au fost prezentate și activitățile extracurriculare organizate la nivelul școlii în cadrul cercului de pictură de peisaje pe sticlă, cerc de a cărui coordonare se ocupă doamna prof. Petrice Viorela, precum și în cadrul cercului de confecționare de obiecte decorative coordonat de către doamna maistru instructor prof. Pop Onorica. Elevii din școala gimnazială parteneră au avut ocazia să vizioneze prezentarea atelierelor, să discute și să își formeze o idee în legătură cu specificul meseriei prezentate.

Parteneriatul vine în ajutorul copiilor cu cerințe educative speciale și cu dificultăți de învățare aflați în pragul abandonului școlar după terminarea clasei a VIII-a. Prin activitățile desfășurate se urmărește sprijinirea acestor elevi în vederea continuării studiilor în cadrul școlii, lucru care să le asigure dobândirea unei calificări profesionale de nivel 3 în meseria de Confecționar produse textile care se regăsește în oferta educațională a Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă „Speranța” din Zalău. Parteneriatul se înscrie, de asemenea, în seria de acțiuni pe care școala le oferă școlilor de masă, sub forma activităților de consiliere și orientare școlară și profesională oferite elevilor din clasa a VIII-a, învățământ gimnazial, în vederea asigurării că toți elevii, indiferent de dizabilitățile pe care le au, vor urma o formă de învățământ.

Din partea Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă „Speranța” Zalău, activitatea a fost organizată de maistru instructor Prof. Pop Onorica, prof. Pop Cristina-Florina - director, prof. Petrice Viorela, prof. Zaha Camelia - responsabil comisie metodică, prof. Ciocmărean Ioan - profesor de religie.

IV. ȘCOALA PE TIMP DE PANDEMIE

ȘCOALA PRIN INTERNET ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI

Prof. psihopedagogie specială Becea Alexandra

Anul școlar 2019-2020 s-a dovedit a fi un an aparte. Deși, pe parcursul primului semestru totul s-a desfășurat conform structurii anului școlar și orarului fiecărei clase, respectând planificările calendaristice și activitățile extrașcolare propuse de către cadrele didactice, în semestrul al doilea a apărut un eveniment care a provocat o agitație temporară și confuzie în contextul învățământului românesc.

Mai precis, totul a început pe data de 12 decembrie 2019 în centrul orașului Wuhan, China, unde oamenii au dezvoltat pneumonie fără să aibă o cauză clară și pentru care vaccinurile sau tratamentele existente nu au fost eficiente. Virusul care a determinat pneumonia s-a răspândit cu o viteză uluitoare în toată lumea, ceea ce a făcut ca epidemia cu noul COVID-19 să fie declarată, pe data de 11 martie 2020 de către Organizația Mondială a Sănătății ca devenind *pandemie* și ducând, astfel, printre altele și la suspendarea cursurilor în școli.

Obișnuiți cu un program fix, respectând un orar anual prestabilit și desfășurând activități educative cu un caracter relativ clasic, automatizat deja, atât profesorii, cât și elevii au fost puși în fața unei mari provocări: un alt fel de școală - *școala „prin internet”*. În locul metodelor diverse și active de implicare a elevului în activitatea educativă din clasă, în locul ieșitului la tablă, problematizării și experimentării asistate de profesor, s-a impus nevoia unei învățări bazate pe implicarea limitată a cadrului didactic, care, prin intermediul internetului, încearcă să dirijeze procesul de învățare al elevilor săi.

Deși limitele impuse de pandemie sunt mari, nevoia de a lucra sistematic, mai ales atunci când este vorba despre elevii cu C.E.S. este esențială în evitarea regresului școlar al acestora, dar și în a păstra motivația lor de a se implica în permanență în activități educative diverse care determină dezvoltarea lor.

Pentru o transmitere cât mai eficientă a informației educative de la distanță, la nivel național s-au creat diverse instrumente online și offline care pot fi utilizate pentru:

- *a conecta educatorii și elevii* atunci când aceștia se află în locuri diferite;

- a accesa informații și platforme care nu sunt disponibile în mod obișnuit la domiciliu sau în instituția de învățământ;
- a sprijini dezvoltarea profesională continuă a educatorilor într-un mod flexibil.

Lucrând cu elevi cu C.E.S., în contextul pandemiei am încercat să adaptez lecțiile propuse pentru activitatea școlară, noilor condiții, mai exact acelea de a preda prin intermediul internetului. Profitând de faptul că majoritatea elevilor mei sunt pasionați de tehnologie și sunt utilizatori activi ai internetului, înzestrați cu o îndemânare deosebită, dar neinteresați de lecturi lungi și teme numeroase, am ales să apelez la sarcini simplificate, prezentate într-o manieră cât mai atractivă, precum imagini color explicative, fișe de lucru cu rezolvare online, jocuri simple realizate chiar de către ei pe baza fișelor de lucru primite, proiecte diverse, etc.

Spre exemplu, la **limba și literatura română**, am pornit de la vorbele lui George Dorsey, „joaca este începutul cunoașterii” și am încercat să apelez la un joc pentru a stimula elevii să lectureze povești scurte. Am creat un joc care ar putea fi ușor numit **Piticotul poveștilor** (după jocul Piticot, cu zaruri). Este important ca elevii să sesizeze firul epic al poveștii vizate, să identifice personajele, să caracterizeze succint personajele (apreciind puteri supranaturale, dacă este cazul, sau caracterul pozitiv/negativ al acestora). Utilizarea acestui joc ca metodă didactică de dobândire și fixare de cunoștințe, presupune câteva etape:

1. Stabilirea poveștii vizate (ex. Scufița Roșie);

2. Identificarea principalelor întâmplări din poveste (plecarea de acasă spre bunică, întâlnirea cu lupul, sosirea la casa bunicii și discuția cu lupul deghizat în bunicuță, descoperirea lupului, ajutorul vânătorului, reîntâlnirea cu bunica) și identificarea unui personaj/lucru reprezentativ pentru fiecare dintre acestea (mama Scufiței, Scufița Roșie, bunica, lupul, vânătorul) precum și caracterizarea acestora.

3. Crearea jocului:

- ✓ Trasarea unui drum șerpuit pe o coală cartonată, care să străbată întreaga foaie de hârtie.
- ✓ Conturarea careului de START și FINAL la capetele drumului trasat inițial și răspândirea imaginilor reprezentative pentru fiecare întâmplare din poveste (personajele reprezentative) de-a lungul acestuia. (Pornind cu imaginea Scufiței împreună cu mama ei lângă careul de start, iar bunicuța la finalul jocului).
- ✓ Segmentarea și numerotarea unor secțiuni de-a lungul drumului desenat (drum „pe care” sunt așezate și personajele).
- ✓ Crearea unor pioni (preferabil fără legătură cu povestea pentru a putea fi utilizați în cazul mai multor jocuri de acest gen) și alegerea unui zar.

4. Fixarea regulilor jocului

- Toți participanții la joc pornesc din careul de START;
- Fiecare jucător aruncă cu zarul, iar cel care nimerește cel mai mare număr de puncte pe fața zarului, înaintează primul pe drumul trasat. Fiecare jucător aruncă cu zarul pe rând, în ordinea acelor de ceasornic și înaintează atâtea căsuțe pe traseu, câte indică fața zarului după aruncare;
- La întâlnirea primului personaj (Scufița Roșie), jucătorul înaintează 10 căsuțe, deoarece Scufița Roșie este personajul principal și este, de asemenea, un personaj pozitiv.
- La întâlnirea lupului, jucătorul se întoarce 10 căsuțe, deoarece personajul este unul negativ și fioros;
- La întâlnirea lupului deghizat în bunicuță, jucătorul merge înapoi 3 căsuțe, deoarece „îi este frică de lup”;
- La întâlnirea vânătorului, jucătorul stă pe loc un tur, deoarece se simte în siguranță în prezența acestuia;
- Jucătorul care ajunge la final, o întâlnește pe bunicuță.

Regulile jocului se stabilesc împreună cu elevii, permițând o mare flexibilitate cu condiția ca în stabilirea acestora să se țină cont de caracteristicile personajelor.

5. Participarea elevilor la joc

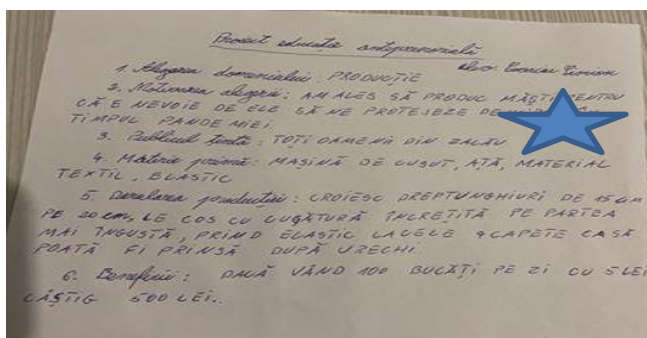
Acest joc apare și ca o metodă de relaxare, de interacțiune cu familia și de ocupare a timpului liber pe perioada pandemiei, astfel încât la finalul activității educative, elevii crează un joc social interactiv, ce implică participarea mai multor persoane.

Pentru una dintre orele de **educație antreprenorială**, de la clasa a XI-a profesională, am propus un proiect individual, în care să descrie „o mică afacere” pe care ar considera-o profitabilă/utilă în timpul pandemiei.

Proiectul urmărește câțiva pași:

1. *Alegerea domeniului (servicii/ producție);*
2. *Motivarea alegerii lor;*
3. *Specificarea publicului țintă;*
4. *Specificarea materiei prime necesare desfășurării producției/serviciului;*
5. *Descrierea derulării producției/serviciului;*
6. *Beneficii proprii*

Elevii au scris proiectul pe o coală de hârtie, pe care au fotografiat-o și au încărcat fotografia pe grupul clasei creat pe Messenger, Facebook.

Pentru fiecare materie în parte, elevii au primit fișe de lucru și/sau sarcini adaptate nevoilor și capacităților pe care le prezintă, accentul fiind pus, într-o măsură mai mare decât de obicei, pe autoeducație, educația fiind privit în linii mari ca „*pregătirea tinerilor pentru adaptarea lor la permanentele schimbări socio-economico-financiare și la diversele mode profesionale, dar și ca dezvoltarea armonioasă, plenară a personalității fiecărui tânăr în parte, potrivit potențialului său.*”(Gabriel Albu)

Bibliografie:

1. Albu G., (2017) - „*INTRUDUCERE ÎNTR-O PEDAGOGIE A CURAJULUI*”, Editura TreI, Ploiești
2. https://ec.europa.eu/education/resources-and-tools/coronavirus-online-learning-resources_ro
3. [https://ro.wikipedia.org/wiki/Pandemia_de_coronaviroz%C4%83_\(COVID-19\)](https://ro.wikipedia.org/wiki/Pandemia_de_coronaviroz%C4%83_(COVID-19))
4. <http://www.educativ.info/licee/met1.html>
5. <http://subiecte.citatepedia.ro/despre.php?s=jocuri>

ȘCOALA ÎN TIMP DE PANDEMIE

Prof. psihopedagogie specială Petrice Viorela

Clopoțelul sună. Bucuria începutului de an școlar umple holurile de râsete și fericire. Deși urmează un an greu, cu activități educative bogate, bucuria revederii colegilor și a cadrelor didactice, umple sufletele de încântare.

Semestrul I începe frumos. Interacțiunea cu profesorul provoacă fiecare elev în parte să descopere lucruri noi, să-și dezvolte abilitățile intelectuale și sociale, în funcție de particularitățile individuale ale fiecăruia. Ne bucurăm împreună de fiecare pas făcut, la început cu timiditate, iar apoi cu încrederea dobândită pe parcurs, care oferă elevului siguranță și independență.

A fost un an plin de dorințe, proiecte frumoase pe care le-am început, dar pe care această situație nu ne-a lăsat să le finalizăm. An care ne-a pus pe toți la încercare, dar am reușit să trecem cu bine peste toate.

Totul s-a derulat normal, până când, în semestrul II, în martie, la nivel mondial a apărut pandemia COVID-19, care a adus cu sine încetarea activităților educative în școlile din România, eveniment care a luat prin surprindere pe toată lumea, instaurând confuzia și nesiguranța în rândul profesorilor, părinților și elevilor.

În școala „Speranța”, mai mult decât în rândul elevilor din învățământul de masă, stoparea actului educativ aduce cu sine regrese educative semnificative.

Deși interacțiunea față-în-față cu elevii aduce cele mai mari progrese, profesorii încearcă să se adapteze noii situații și să interacționeze cât mai mult cu aceștia prin intermediul internetului.

Astfel, s-au pregătit fișe de lucru adaptate particularităților individuale ale fiecăruia, s-au creat grupuri pe diverse platforme de socializare, iar pentru cei care nu au acces la tehnologia necesară s-au realizat portofolii individuale și s-au trimis prin poștă.

Exemple de activități desfășurate cu clasa a VIII-a DMM pe perioada pandemiei, prin intermediul internetului. Toate fișele sunt adaptate nevoii elevilor, astfel încât, aceștia au primit fișe diferențiate, în funcție de particularitățile individuale ale fiecăruia.

Limba și literatura română:

1. Prezentarea (postarea) lecției-suport cu tema „Cucul pus pe glume” Stelian Filip;
2. Citirea lecției cu voce tare respectând punctuația;
3. Explicarea cuvintelor noi;
4. Transcrierea poeziei;
5. Pentru verificarea înțelegerii textului, elevii primesc o serie de întrebări la care li se solicită să răspundă în scris;
6. Alcătuiți propoziții cu ajutorul cuvintelor date;
7. Descoperiți cele două propoziții la care se gândește piticul.

Cucul pus pe glume

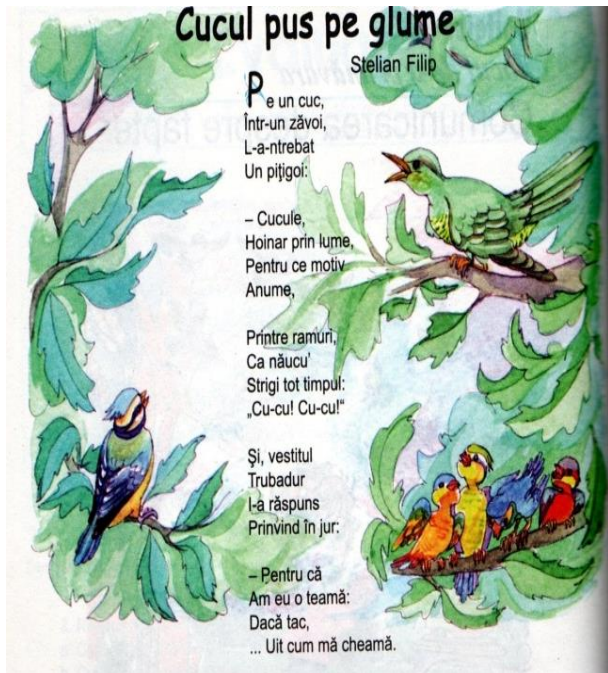
Stelian Filip

Pe un cuc,
Într-un zăvoi,
L-a-ntrebat
Un pițigoi:

– Cucule,
Hoinar prin lume,
Pentru ce motiv
Anume,
Printre ramuri,
Ca năucu'
Strigi tot timpul:
„Cu-cu! Cu-cu!”

Și, vestitul
Trubadur
I-a răspuns
Prinvind în jur:

– Pentru că
Am eu o teamă:
Dacă tac,
... Uit cum mă cheamă.

FIȘĂ

Nume:

1. Transcrieți poezia „Cucul pus pe glume” în caiet/ pe spatele fișei.

2. Răspundeți la întrebări:

- Care este titlul poeziei?

- Cine este autorul poeziei?

- Câte strofe are poezia?

- Ce l-a întrebat pițigoiul pe cuc?

- Ce i-a răspuns ”vestitul” cântăreț?

Mult succes!

FIȘĂ

Nume _____

1. Citiți poezia ”Cucul pus pe glume”.

2. Alcătuiți propoziții cu ajutorul cuvintelor date:

primăvara

păsări

ghiocei

cucul

grădini

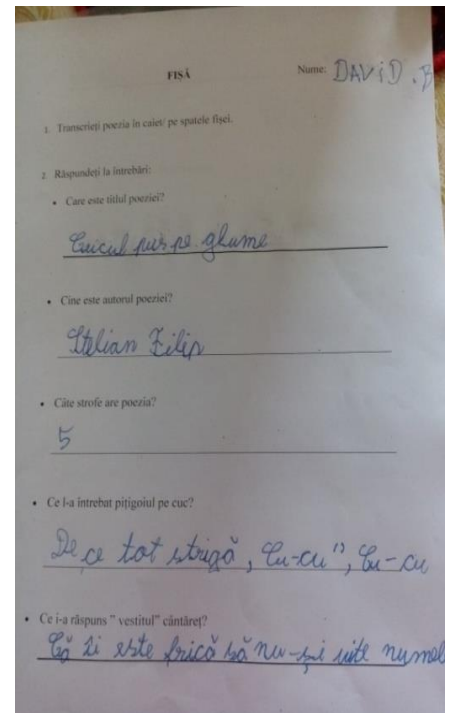
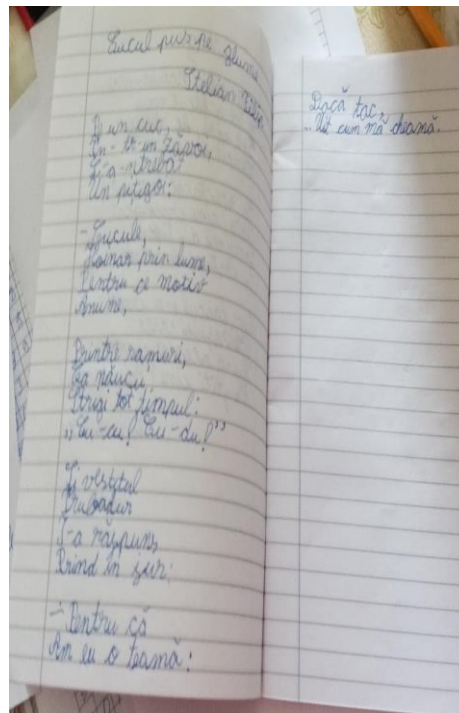
5. _____

3. Pițicul îți propune să descopere cele două propoziții la care s-a gândit el. Scrie-le corect.

se joacă poiana Ursuleții în verde.

calzi și bunicului Obrajii erau roșii

BRAVO!!!!!!

Cucul pus pe glume
 elocventii propozitii cu ajutorul cuvintelor date

- * primavara - ~~atrasor~~ elocventiarele se incant la inceput de primavara.
- * pasari - Unele pasari sunt frumoase
- * ghiocel - Bunica planteaza un ghiocel micut.
- * cucul - iti va canta cucul daca nu te trezesti devreme
- * gradini - Este gradini in floarea foarte frumoasa.

3. Piticul iti propune sa descoperi cele doua propozitii la care o a gandit el.

Se joaca in poiana urculeii verde

→ Ursuleții se joacă în poiana verde
 → în poiana verde se joacă ursuleții

calzi și bunicului Obrajii erau roșii.

→ Obrajii bunicului erau roșii și calzi.

FIȘĂ

Nume SİMUT RAUL-VASILE

1. Citii poezia "Cucul pus pe glume".

2. Alistii propozitii cu ajutorul cuvintelor date:

primavara

• Primavara pomii in floare.

pasari

• Pe ramurile copacului au zburat multe pasari.

ghiocel

• De sub zapada s-a scos stinger capul unui mic ghiocel.

cucul

• Cucul mi canta de zori numele zburand roșii prin padure.

SİMUT RAUL

gradini

5. În jurul casei erau gradini multicolori.

3. Piticul iti propune sa descoperi cele doua propozitii la care s-a gandit el. Scrie-le corect.

se joacă 2 poiana 4 Ursuleții 1 în 3 verde 5

Ursuleții se joacă în poiana verde.

calzi 6 și 5 bunicului 2 Obrajii 1 erau 3

Obrajii bunicului erau roșii și calzi.

A a

AAAAA
 aaaaa

Aa Aa Aa Aa Aa Aa Aa Aa

A	a	A	A	A	A	A	A
ANA	@lune	a	a	a	a	a	a
INA	apă	A	A	A	A	A	A
AURA	ramă	a	a	a	a	a	a
DANA	casă	A	A	A	A	A	A
MARIA	pară	a	a	a	a	a	a
RADU	cană	A	A	A	A	A	A

FISA
Nume: SIMULT
RAUL

Calculati:

24 - 13 = 11	24	47	98	66
47 - 27 = 20	13	32	28	39
98 - 20 = 78	11	20	78	39
66 - 39 = 27				

379 - 35 = 344	379	469	690	896
469 - 257 = 212	35	252	388	555
690 - 300 = 390	379	212	390	791
896 - 555 = 341				

Rezolvă exercițiile și completează tabelul:

a	24	234	476	357	589	642	753	580	678
b	8	123	314	206	311	23	100	324	315
a-b	16	111	162	157	278	619	653	256	363
a+b	32	357	790	563	900	665	853	904	993

Exemplu: a=24 b=8
a-b=24-8=16
a+b=24+8=32

SIMULT, RAUL
BRAVO!!!!

476 - 374 = 102
374 - 206 = 168
a+b=476+374=850

357 - 206 = 151
206 - 151 = 55
a+b=357+206=563

589 - 379 = 210
379 - 210 = 169
a+b=589+379=968

642 - 23 = 619
23 - 619 = -596
a+b=642+23=665

753 - 100 = 653
100 - 653 = -553
a+b=753+100=853

Calculați înmulțirile, scrie rezultatul. Decupează fiecare rezultat (pătrunțite) și lipsește în partea de jos. Ex. 3 x 4 = 12, așeza il lipsește pe 12. Său că poteste? Math spot!

3x4=12
3x7=21
3x1=3
3x9=27
3x5=15
3x3=9
3x6=18
3x2=6
3x8=24
3x10=30

Fazendo gols nos resultados!

4x4	3x6	
14 17 16 18	44 12 16 18	
3x7	5x4	
14 21 16 18	14 19 16 20	
7x6	8x7	
42 46 32 49	56 64 54 63	
2x9	9x3	7x9
15 19 16 18	32 56 12 27	63 82 19 90
8x8	8x9	
64 72 56 92	71 82 96 72	
3x8	5x5	
34 24 42 17	25 22 55 35	

Colora o câmpia cu rezultatul corect.

Completează imaginea, iar apoi colorează.

Hand-drawn activity with a grid of math problems and a cartoon character. The grid contains various math problems like 2x2, 3x3, 4x4, 5x5, 6x6, 7x7, 8x8, 9x9, 10x10. A cartoon character is at the top, and a hand is pointing to one of the problems.

FISA
Nume: Marina

1. Efectuează operațiile de mai jos:

7+5=10-2=2
24+32=21=73
134+452+333=917

2. Calculati:

10-5-2=3
56-23-11=22
789-345-123=521
876-434+346=788

3. Unește cifrele crescător de la 1 la 54 pentru a obține imaginea. Colorează imaginea.

David B

4x2=8
4x3=12
4x4=16
4x5=20
4x6=24
4x7=28
4x8=32
4x9=36
4x10=40

FISA
Nume: David B

81-11-7=33-28=5
48+17=44+35=83
70-10=20+48=72

51-2x8-33=24-28
94-7x6=94-42=52
100-3x9=100-27=73

2. Calculati:

4x7=28-12=30-42
7x6=42-8x8=42-64=22
9x9=81-21=60-23=37

3. Efectuați înmulțirile:

Exemplu: (3+4)x(16-8)=7x8=56
(13-5)x(14-7)=8x7=56
(5-2)x(6-2)=10x8=80

Tot demersul educativ al profesorului, din timpul pandemiei nu s-ar fi putut realiza fără o colaborare strânsă cu părinții elevilor noștri, care au ajutat elevii să listeze fișele, să intervină sub îndrumare telefonică a profesorului atunci când elevul întâmpină dificultăți în rezolvarea sarcinilor și oferirea unui feedback profesorului.

Mulțumesc elevilor mei, părinților acestora și colegilor pentru răbdarea și implicarea în buna desfășurare a demersului educativ în contextul pandemiei!

Fie ca zâmbetul, inocența, perseverența și încrederea să vă însoțească mereu!

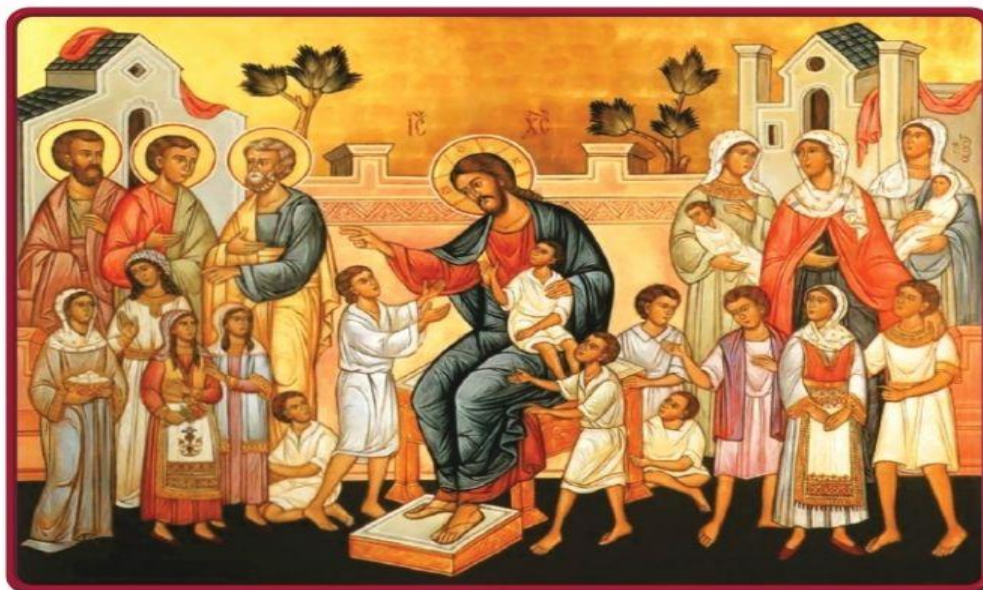
V. IMPLICAREA PĂRINȚILOR/TUTORILOR ÎN ACTIVITĂȚILE EDUCATIVE

Document sintetic de informare pentru părinți

Înștiințarea: Înțelegerea competențelor pe care copiii dumneavoastră le vor dezvolta până la finalul clasei a VIII-a și contribuția religiei la dobândirea acestor competențe

Prof. de religie Ciocmărean Ioan

LĂSAȚI COPILII SĂ VINĂ LA MINE ȘI NU-I OPRIȚI

Școala are o importanță deosebită între mijloacele de educație a unui om deoarece ea cultivă cu grijă statornică facultățile intelectuale, dezvoltă judecata, ne pune în contact cu patrimoniul cultural moștenit de la generațiile trecute, promovează simțul valorilor, pregătește pentru viața profesională și generează relații de prietenie între elevi de firi și condiții diferite și favorizează spiritul de bună înțelegere.

Religia a avut întotdeauna, în cadrul sistemului public de învățământ, un rol important în procesul de formare a competențelor și atitudinilor moral-sociale. Religia oferă perspectiva comuniunii eterne de iubire între Dumnezeu și oameni, între Creator și creaturi, între persoane și între popoare. Prin urmare, educația religioasă nu poate lipsi din programul copiilor dumneavoastră,

tocmai pentru că studiul religiei corespunde nevoii oricărei comunități indiferent de timp sau de loc. Prin aceasta, noi, adulții, ne păstrăm bogăția și identitatea spirituală dobândită de la strămoșii noștri și transmitem valori permanente tinerei generații.

Dragi părinți, valorile cultivate și virtuțile încurajate în cadrul orelor de religie sunt necesare sănătății spirituale a persoanei și a comunității. Temelia acestora poate să ia naștere prin participarea copiilor dumneavoastră la ora de religie. Pentru atingerea acestui țel, profesorul de religie cu multă pricepere și sensibilitate, folosește cele opt competențe cheie, pe care le descoperiți mai jos, adaptând conținutul predat la capacitatea de înțelegere a copilului dumneavoastră. Mergând împreună cu Hristos pe cărările școlii, descoperindu-L pe Acesta la ora de religie, încurajând și dumneavoastră acasă pe copii la promovarea și practicarea valorilor moral religioase, având ca exemplu pe Mântuitorul Hristos, vă asigur de faptul că la sfârșitul clasei a VIII-a copiii dumneavoastră și ai mei își vor forma un caracter bun și frumos, cum se cuvine unui creștin adevărat.

=inițiativă și antreprenoriat **=sensibilizare și exprimare culturală**

=digitale

=sociale și civice

=comunicare în limba maternă

=a învăța să învețe

=comunicare în limbi străine
tehnologii

=matematice de bază în științe și

Spunea Mitropolitul Nicolae Bălan că: „Cea mai frumoasă podoabă a unui tânăr este inima curată și mintea trează”. Cu siguranță acest lucru îl doriți și pentru copiii dumneavoastră! Această dorință poate deveni realitate la sfârșitul clasei a VIII-a când copilul dumneavoastră, luând contact cu cele opt competențe cheie, va dobândi anumite principii moral religioase: cuvintele inspirate ale Sfintei Scripturi, comunicate prin limba maternă, vor răsuna în inimile lor pentru totdeauna; învățăturile religioase care îndeamnă la înțelepciune și iubire vor fi axiomele vieții lor și le vor dezvolta și față de alții prin competența de inițiativă și antreprenoriat; își vor valorifica credința prin trăiri interioare și în comuniune cu ceilalți cunoscând anumite filmulețe religioase, imagini și texte biblice pe care le vor împărtăși cu semenii chiar pe cale digitală; vor învăța să învețe și să practice comportamentul moral în viața personală și în societate în acord cu valorile religioase; își vor raporta experiențele din viața de zi cu zi la principiile religioase, luând exemplul sfinților și a Mântuitorului, învățând și cunoscând limbi străine, greaca și ebraica, vorbite de

aceștia, cu respectarea identității și diversității religioase; vor utiliza concepte matematice de bază în științe și tehnologii, specific religiei proprii în conexiune cu diferite manifestări ale credinței, respectând cele 10 porunci; iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele va înflori în sufletul și mintea lor dezvoltând prin aceasta competențe sociale și civice; copilul își însușește valorile creștine pe care le va pune ulterior în aplicare luând decizii conforme acestor valori, formându-și în același timp și personalitatea, devenind mai înțelepți în ceea ce privește sensibilizarea și exprimarea culturală.

Dragi părinți, acolo unde există credință religioasă, există și educație. Credința pretinde împărtășire, comuniune, mărturisire, idei și simțire. Numeroase sunt chemările către educare și formare în Noul Testament: „*Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Învățându-le să păzească câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin*” (Matei 28.19-20). Acesta este crezul oricărui slujitor al Bisericii sau al oricărui susținător al ei. Fiecare persoană trebuie îndreptată spre Dumnezeu, trebuie să ajungă la un sens profund al vieții și al existenței. Scopul ultim al formării religioase, în tradiția creștină, este mântuirea, respectiv intrarea în Împărăția cerească.

Copiii noștri sunt îndreptați spre acest scop. Haideți ca împreună să căutăm și să aflăm Împărăția lui Dumnezeu!

Cu aleasă prețuire,

Profesor de religie Ciocmărean Ioan

VI. MESAJ PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI A XII-A PROFESIONALĂ
prof. diriginte Ciocmărean Ioan

***BUN RĂMAS, DRAGI
ABSOLVENȚI...!***

CLASA A XII-A

PROMOȚIA 2016-2020

SPECIALIZAREA: „CONFEȚIONER PRODUSE TEXTILE”

Ziua de ieri să fie amintire și cea de mâine promisiune.

Astăzi bucură-te de ceea ce ai reușit!

BALAȘ ROXANA VARGA ADINA MARIAN IOANA
NAGY GABRIELA PUȘCAȘ LOREDANA ȘERBAN GABRIEL
BĂLĂNEAN COSMIN NAGY SANDOR

Dragi absolvenți ai promoției 2016-2020,

Dragi tineri! Viața omului, începând de la naștere, este o călătorie plină de aventuri, unele plăcute, altele dificile ... viața omului este o drumeție încărcată de suișuri și coborâșuri, bucurii și neazuri, succese și dezamăgiri ... Acum, dragi absolvenți, ați ajuns la o piatră de hotar, care unește universul copilăriei senine, a vârstei de aur cu universul maturității plin de enigme. Sunteți înzestrați cu cele mai prețioase comori cum sunt frumusețea fizică, puritatea sufletească, elanul și entuziasmul vostru tinerească. Se nasc și înfloresc mereu iluziile și speranțele legate de viitor. Surâsul vostru este blând și sugerează multă încredere în viitor. Azi, dragii mei „prunci”, vă luați rămas bun de la școală, colegi, profesorii care v-au format cu dragoste, dăruire și vocație. Vă leagă amintiri frumoase ale unor momente care vor rămâne unice în viața voastră. V-au adus împreună entuziasmul tinereții fără bătrânețe și dorința de a învăța pentru devenirea voastră. V-ați format frumos și iată-vă astăzi absolvenți. Suntem mândri de voi!

În ceea ce mă privește pe mine ... sunt pentru prima oară diriginte de absolvenți de clasa a XII-a, iar voi sunteți prima promoție de absolvenți ai școlii noastre, ceea ce vă face să rămâneți mereu speciali în cariera mea de dascăl. Există momente pe care omul nu le uită - iată, acesta este un astfel de moment: ultimul sunat de clopoțel al primei mele clase, chiar dacă sunetul acestuia s-a auzit doar online în mintea și sufletul vostru. Îmi este foarte greu dragii mei să mă despart de voi și mai ales în acest mod, fără să vă pot îmbrățișa pe fiecare în parte, dar îmi rămâne totuși o bucurie, vreau acum să ne facem o promisiune că, atunci când se va putea, o să ne reîntâlnim pentru a primi unii de la alții îmbrățișările mult dorite. Așa voi trăi cu această dorință și bucurie a revederii.

Am spus mereu că suntem o familie. Și așa cum se întâmplă în viața fiecărei familii - am avut atât momente deosebit de frumoase, peste care chiar de se va așterne nisipul timpului fugar, vântul uitării nu va fi destul de puternic ca să le șteargă, cât și momente mai triste, însă am trecut peste ele - împreună.

Ați spus că dirigintele pentru voi reprezintă „al doilea tată”... Nu știu dacă am reușit să mă ridic la acest rang în viața voastră, știu doar că am încercat mereu să vă feresc de rele, de toate relele care vă pot aștepta pe drumul lung, pe care, mai ezitând, mai doritori, veți face primii pași în câteva zile ... și mai mult decât atât mi-am revărsat dragostea asupra voastră!

Dragii mei, doresc din suflet ca acest drum al vostru să fie presărat de cele mai frumoase flori, cel mai frumos soare să vă lumineze fiecare episod important al vieții și niciun nor să nu vă umbrească fericirea. Pentru că noi, dascălii, asemeni părinților voștri, v-am repetat la infinit să

învățați, să vă clădiți un viitor strălucit, cu o carieră frumoasă. Eu azi vă spun ... găsiți-vă steaua, fiți voi înșivă, mereu, și încercați să fiți fericiți ... Da, eu vă doresc doar atât: sănătate și fericire - sunt cele mai importante lucruri de pe pământ!

Să fiți puternici în lumea dezlănțuită, să înfrunțați cu același curaj furtunile și să arătați lumii că sunteți construiți pentru a fi cei mai buni. Avem încredere în voi și știm că veți reuși în tot ceea ce v-ați propus. Pentru că aveți curaj și pentru că știți să discerneți între frumos și mai puțin frumos, alegând calea cea dreaptă.

O să-mi amintesc cu drag și dor de fiecare în parte. Fiecare dintre voi lasă o amprentă în sufletul dirigintelui, amprenta lăsată de voi va fi aceea a generației sacrificiului pentru umanitate și a generației de învingători.

Dragii mei, vă doresc drum bun pe cărările vieții și nu uitați că niciodată nu sunteți singuri! Rugați-vă și ajutorul nu va întârzia să apară! Dumnezeu să vă ajute!

Las o ușă deschisă spre inima mea pentru fiecare dintre voi ...

Al vostru prieten și diriginte,

Prof. Ciocmărean Ioan

**CENTRUL ȘCOLAR PENTRU
EDUCAȚIE INCLUZIVĂ
„SPERANȚA” ZALĂU**

Zalău, Str. Crișan, nr.4, Jud. Sălaj, tel. 0260611182

Email: centrulscolar_speranta@yahoo.com

www.csei-speranta.ro

DIFERIȚI, DAR LA FEL!

